

Turun Kamerat 80

Turkulainen harrastekuvaaja etsimässä

Turkulainen harrastekuvaaja etsimässä

Vuonna 2010 valokuvausharrastusta vaaliva Turun Kamerat ry täyttää 80 vuotta. Kerhon perustava kokous pidettiin nimittäin ravintola Itämeressä 14.11.1930. Yhdistyksen perustaminen koettiin tarpeelliseksi valokuvaustason ja – innostuksen elvyttäjänä paikkakunnalla.

Valokuvausta oli toki harrastettu jo ennen kerhotoimintaakin, mutta todettava on, että Turun kautta valokuvaus on rantautunut Suomeen. Henrik Kajander nimittäin otti Turussa 3.11.1842 niin sanotusta Nobelin talosta Suomen ensimmäisen valokuvan. Tämä kuva on säilynyt näihin päiviin saakka. Hänen käyttämäänsä valokuvausmenetelmää kutsuttiin dagerrotypiaksi keksinnön tehneen Louis Deguerren mukaisesti. Syntyneet kuvat olivat positiivisia eikä niitä voinut kopioida.

Turun Kameroiden kerhotoiminnan aktiivisuus on vaihdellut melkoisesti kuluneiden vuosikymmenien aikana. On toki muistettava, että suomalainen ammattivalokuvaus ja valokuvataide kehittyivät aktiivisen harrastetoiminnan pohjalta. Myös Turussa monet valokuvausalan ammattilaiset ovat saaneet alkukipinän työlleen harrastetoiminnan kautta.

Tämä 80-vuotisen toiminnan juhlakirja on koottu kerholaisten valokuvista eri vuosikymmenien ajalta. Kuvat ovat keskeisin tarina kerhon toimintaa.

Kuvien lomassa on myös sanallisia ajankuvia, joilla lyhyesti käsitellään eri aikakausien valokuvausta ja kerhotoimintaa. Kursivoidut kohdat ovat suoria lainauksia kerhon pöytäkirjoista ja muusta arkistomateriaalista.

Kirjan synnystä saamme kiittää turkulaisia valokuvausharrastuksen aktiiveja, joiden teoksia voimme kirjan sivuilla ihailla. Kirjan taiton on tehnyt Seppo Nurmi, tekstin Matti J. Niemi ja arvokkaita mielipiteitään kirjan sisältöön ovat antaneet muut kirjatoimikunnan jäsenet Pertti Leino, Visa Jokela, Tommi Lehtonen ja Heikki Nilanen.

Aika ennen kameraa

Jo kolme vuosisataa ennen ajanlaskumme alkua Aristoteles mainitsi teoksessaan "Ongelmia" laitteen neulareikäkuvien luomiseksi. Tietävästi kiinalaiset jo vuosisata aiemmin olivat askarrelleet samaisen laitteen parissa. Myöhemmin laite tunnettiin nimellä "Camera Obscura", joka italiantielestä vapaasti suomennettuna tarkoittaa pimeää huonetta.

Ensimmäinen askel valokuvauksen suuntaan otettiin vasta 1400-luvulla Italiassa, kun taiteilijat alkoivat käyttää Camera Obscuraa apuvälineenään. Valon säteet muodostavat pienen reiän läpi tunkeutuessaan nurinpäin olevan kuvan pimeään huoneeseen asetetulle paperiarkille. Näihin aikoihin Italiassa keksittiin myös linssi, jota käytettiin korjaamaan silmien heikentyntä näkökykyä. Kun linssit aluksi olivat kuperia, niin ne muistuttivat kylvövirvilän siemeniä. Sana linssi tuli tämän kasvin latinalaisesta nimestä. Kasvin siemenistä tehtiin keittoa ja Suomessakin linssikeitto tunnetaan.

Taiteilijat alkoivat hyödyntää Camera Obscuraa 1400-luvulla ja 1500-luvun puolessavälissä peruslaitteeseen lisättiin linssi ja himmennin. 1600-luvulla käytössä oli jo kannettava pimeä havaintohuone. Laitteen käyttäjät olivat siis taiteilijoita, jotka hyödynsivät heijastuvaa kuvaa piirtämisessään.

Vähitellen laite kehittyi pienemmäksi, siihen saatiin kahdella linssillä säädettävä polttoväli ja peilin avulla kuva saatiin heijastettua opaalisille oikeinpäin. Kuvat kuitenkin tallennettiin piirtämällä, eivätkä taitelijat kuvan kiinnittämistä ehkä ajatelleetkaan.

Marraskuun 7. ja 14.
päivä 1930

Turun Kamerate ry perustetaan

Turun Kameroiden perustamista käsiteltiin kahdessa kokouksessa, joiden pöytäkirjoista on seuraava suora lainaus:

Vuonna 1930 marraskuun 7. päivänä kokoontuivat alempana mainitut henkilöt allekirjoittaneen kutsusta ravintola Itämereen Turussa kello ½ 7 illalla keskustelemaan kameraseuran perustamisesta Turkuun. Kokoukseen oli saapunut: maisteri Lauri Kari, rakennusmestari Kaarlo Kiviranta, kumpikin varsinaisia aloitteentekijöitä hankkeessa, sekä insinööri Wäinö Laurinen, ylioppilas Tauno Vaaramäki, prokuristi Birger Lundsten, isännöitsijä Mauno Rainto sekä allekirjoittanut liikkeenjohtaja V. A. Wahlström.

Keskustelun tuloksena voidaan merkitä, että yksimielisesti katsottiin tällaisen yhdistyksen perustaminen tarpeelliseksi valokuvaustason ja innostuksen elvyttäjänä paikkakunnallamme. Perustava kokous päätettiin pitää viikon kuluttua eli marraskuun 14. päivänä ravintola Itämeressä ja nimettiin kolmisenkymmentä henkilöä, jotka kokoukseen kehoitetaan saapumaan.

Ja pöytäkirja jatkuu:

Marraskuun 14. päivänä 1930 kello 7 illalla kokoontuivat alempana mainitut henkilöt Turun kaupungissa ravintola Itämereen perustamaan kameraseuraa. Kokouksessa olivat saapuvilla: maisteri Lauri Kari, rakennusmestari Kaarlo Kiviranta, insinöörit Wäinö Laurinen ja V. Kilpinen, johtaja Birger Lundsten, konttoristi Åke Toivonen, isännöitsijä Mauno Rainto, opettaja Ukko Kivistö, johtajat Wäinö Hakanen ja V. A. Wahlström sekä taiteilija Viljo Lehmussaari.

§ 1 *Kokouksen avasi maisteri Lauri Kari selostaen aloitteentekijäin ajatuksia ja suunnitelmia kameraseuran aikaansaamiseksi sekä kehoittaen valitsemaan kokoukselle puheenjohtajan ja sihteerin. Puheenjohtajaksi valittiin maisteri Kari ja pöytäkirjanpitäjäksi allekirjoittanut Wahlström.*

- § 2 *Kokous oli yksimielinen aloitteentekijän ehdotuksen kanssa ja päätti perustaa yhdistyksen. Luettiin sitten Helsingin Kameraseuran säännöt, minkä pohjalla annettiin valittavan väliaikaisen johtokunnan valmistaa ne seuralle sopivaan muotoon, seuraavalle kokoukselle lopullista hyväksymistä varten.*
- § 3 *Valittiin väliaikaiseen johtokuntaan maisteri Lauri Kari, rakennusmestari K. Kiviranta, johtaja B. Lundsten, taiteilija V. Lehmussaari ja johtaja V. Wahlström sekä heille varamieheksi johtaja V. Hakanen ja opettaja Ukko Kivistö.*
- Tilien tarkastajaksi valittiin insinööri V. Kilpinen ja konttoristi Å. Toivonen sekä varalle isännöitsijä M. Rainto.*
- § 4 *Yhdistyksen nimeksi hyväksyttiin Turun Kamerat ry.*
- § 5 *Helsingin Kameraseuran sääntöihin tehtiin joitakin muutoksia ohjeeksi johtokunnalle sääntöjen lopullista asua muokatessaan.*
- § 6 *Vuosimaksuksi hyväksyttiin kolmekymmentä Suomen markkaa vuoden 1931 loppuun vuosijäseniltä ja kolmesataa markkaa vakinaisilta, mikä ei kuitenkaan saa olla pienempi määrältään kuin kymmentä kertaa vastaava vuosimaksu.*
- § 7 *Seuraavaan niin kutsuttuun kuukausikokoukseen päätettiin yhteiseksi kilpailuaiheeksi ottaa "Syksyinen Aurajoki".*
- § 8 *Seuraava varsinainen yhdistyksen kokous pidetään joulukuun 12. päivänä kello 7 iltapäivällä ravintola Itämeressä.*
- § 9 *Johtokunnalle annettiin tehtäväksi ehdottaa arvostelulautakunnan kokoonpano ja esittää asia päätettäväksi seuraavassa kokouksessa.*
- § 10 *Tämän pöytäkirjan tarkastajaksi valittiin herrat Laurinen ja Rainto.*

Vakuudeksi V. A. Wahlström

Näin siis Turun Kamerat tuli perustetuksi marraskuun 14. päivänä 1930. Yhdistysrekisteriin Turun Kamerat on merkitty 26.9.1931.

Kuukausikokous
11.2.1931

Retket ja kuvakilpailut toiminnassa alusta alkaen

Kerhoilloissa pidettävät kuvakilpailut ja kerhojäsenten tekemät kuvausretket ovat olleet oleellinen osa kerhotoimintaa alusta alkaen, kuten oheinen kuukausikokouksen 11.2.1931 pöytäkirjan § 3 osoittaa.

Puheenjohtaja ehdotti tehtäväksi kilpailuretken maaseudulle ja ehdotti omasta puolestaan, että mentäisiin Naantaliin ja sieltä Kultarantaan, josta kilpailuaihe määrättäisiin. Useamman puheenvuoron jälkeen päätettiin, että Naantaliin tehtäisiin retki tuonnempana maaliskuussa, mutta tätä ennen tehtäisiin hiihtoretkeä Kaarinan metsäpirtille t.k. 22 p:nä kello 10 ja päätettiin kokoontua Uudenmaantulliin. Retken kuvatuloilla päätettiin kilpailla, ja seuraavassa kuukausikokouksessa, jonka johtokunta määrää maaliskuun aikana pidettäväksi, arvostellaan kuvatulokset retkeltä.

30.9.1931

Kiertopalkinto

Ensimmäisen kiertopalkinnon Turun Kamerat ry:n järjestämiin valokuvauskilpailuihin lahjoitti Oy Foto Ab. Liikkeen lahjakirja on päivätty 30.9.1931 ja sen sisältö on seuraava:

Ilolla todeten Turun Kameroiden suuren harrastuksen paikkakuntamme valokuvaustaidon kohottamisessa ja kehittämisessä haluamme tämän harrastuksen kannustimeksi lahjoittaa seuralle kiertopalkinnon.

Kiertopalkinto annetaan "kilpailujen parhaalle kuvalle" arvostelulautakunnan harkinnan mukaan. Kiertopalkinnon nimeksi olemme panneet: "Oy Foton kiertopalkinto 1931" ja saa voittaja säilyttää sen kilpailujen välisen ajan. Kiertopalkinnon saa omakseen jäsen jolle ensiksi tulee viisi voittoa. Kiertopalkintoon kaiverretaan yhtiömme kustannuksella voittajan nimi ja aikamäärä.

Kiertopalkinnosta kilpaillaan kahdesti vuodessa, syys- ja kevätkilpailuissa, ensi kerran t.v. syyskilpailuissa.

*Allekirjoitus
Kunnioittaen Oy Foto Ab*

Toimintakertomus
vuodelta 1931

Näyttelytoiminta käynnistyy

Kerhotoiminnassa on alusta alkaen ollut kunnianhimoinen tavoite järjestää valokuvanäyttelyitä, kuten ote ensimmäisen vuoden toimintakertomuksesta paljastaa.

Jo ensimmäisen toimintavuoden aikana uskaltauduttiin jäsentenväliseen kilpailuun ja ennen kaikkea julkisen valokuvanäyttelyn järjestämiseen, muuten laatuaan ensimmäiseen Turussa. Marraskuun 13.-20 päivinä oli näyttely järjestettynä taidemuseon piirustuskoululla. Arvostelu tästä näyttelystä, niin sanomalehtien, liitteet 1, 2, 3 ja 4, kuin näyttelyssä kävijöidenkin taholta oli yleensä kiittävää ja innostuttavaa. Pääsymaksut eivät kuitenkaan riittäneet peittämään menoja vaikka näyttelyssä kävi yleisöä yli puolisentuhatta henkilöä.

Lehtileikkeet ylistävät vuolaasti järjestettyä näyttelyä runsain sanoin, kuten oheinen pieni ote 14.11.1931 Turun Sanomien sivuilla paljastaa.

Turun Kamerat ry avasi eilen taidemuseossa valokuvanäyttelyn, joka aineistonsa runsauden että laadun puolesta on mitä edustavin. Kaikesta näkyy, että yhdistyksen toiminta on kantanut kauniita hedelmiä. Valokuvauksen harrastajien "näppäily" ei heidän piirissään ole mitään sattuman tai mielijohteen aikaansaamia töherryksiä. Kaukana siitä! Silmä on herkistynyt kauneusarvoja nopeasti tajuavaksi. Kameran linssi ja muu valmistelu taas puolestaan ovat saaneet aikaan sen, että toisillekin on siitä mieluista iloa. Suljemme näyttelyn yleisön vilkkaaseen muistantaan.

Vuosi 1932

Alkuvaiheen iloja ja ongelmia

Turun Kameroissa on toiminnan alusta alkaen iloittu hyvästä menestyksestä, mutta toisaalta kannettu huolta niukasta taloudesta ja jäsenmäärän kehittymisestä. Tätä kuvaa hyvin seuraava ote vuoden 1932 toimintakertomuksesta:

Lahdessa 13.11. saavutti seuramme niin ikään suuren voiton, saaden näissä ensimmäisissä seurojen välisissä kilpailuissa seurana ensimmäisen sijan sekä kunniapalkinnon. Mainittakoon vielä Suomen Kuvalehden suuri valokuvauskilpailu aivan vuoden vaihteessa, jossa etenkin harras valokuvaajamme, rakennusmestari Kaarlo Kiviranta, sai useita huomattavia palkintoja. Tällaiset ulkopuolella seuramme piirin saavutetut voitot ovat omiaan mitä suurimmassa määrin tekemään seuramme tunnetuksi ja tunnustetuksi.

Melko menestyksenkäs toinen toimintavuosi ei saa veltostuttaa toimintaamme. Emme saa jättäytyä toimeettomuuteen tuodittautumalla kunniakkaiden saavutuksien uneen. Nyt on entistä tarmokkaammin ryhdyttävä parantamaan, laajentamaan ja kehittämään valokuvaustaitoamme, sillä tähänastiset saavutukset velvoittavat meitä jatkamaan. Voidaan olla varmoja, että toiset seurat eivät ole otettaan hellittäneet. He näkevät meissä jo voimakkaan vastustajan, jonka kanssa on arvokasta kilpailla. Saattavatpa kilpaveikkomme luulla meillä olevan hyvinkin suuren ja vahvan järjestön, vaikka tosiasiaassa me vielä olemme pienilukuinen ja taloudellisesti heikko seura. Sen vuoksi olisi, ei yksistään johtohenkilöitten, vaan kunkin jäsenen tehtävä parastaan jäsenluvun lisäämiseksi, taloudellisen aseman parantamiseksi ja myös tärkeimmän s.o. valokuvaustaidon ja innostuksen kohottamiseksi, jotta tuleviin, jo tänä keväänä tapahtuviin, seurojen välisiin kilpailuihin voisimme mennä saavutuksiamme, ja ennen kaikkea nimeämme "Turun Kamerat" voitokkaasti puolustamaan.

11.4.1933

Arkkitehti Alvar Aalto kerhon jäseneksi

Arkkitehti Alvar Aalto ja hänen vaimoan Ainoa kiinnosti valokuvaus. Kokouksessa 11.4.1933 Alvar Aalto selosti kevätkilpailukuvien arvostelun lennokkaasti. Samassa kokouksessa hänet ja hänen puolisonsa Aino on merkitty Turun Kameroiden hyväksytyiksi jäseniksi.

Kokouksesta oli ilmoitettu tavanmukaisesti korteilla. Kokouksen välittömään yhteyteen oli järjestetty kevätkilpailukuvien arvostelutilaisuus ja palkintotuomarien vielä läsnä ollessa saatiin ennen varsinaisia kokousasioita kuulla kilpailulautakunnan arvostelut.

Arkkitehti Alvar Aalto tulkitsi lennokkaasti arvostelulautakunnan mielipiteen kilpailusta yleensä, ja eri kuviin kohdistuen arvostelunsa mitä aihepiirejä valokuvauksen tuli harrastella. Arkkitehti Aalto huomautti, että tässä kilpailussa suurin osa kuvista oli "nature morte" ja sitä vastoin elävää elämää, ja niin ollen kameran erikoismahdollisuuksia liian vähän esitettyinä. Arkkitehti Aallon esitykset olivat sangen mielenkiintoisia ja valaisevia.

*Uusiksi jäseniksi hyväksyttiin seuraavat henkilöt:
Arkkitehti Alvar Aalto, Turku Humalistonkatu 7
Arkkitehti Aino Aalto, Turku Humalistonkatu 7
Proviisori G. P. Lindström, Turku Yliopistonkatu 10 A 60
Insinööri R. Haarla, Olavinpuisto 3*

2.11.1933

Lupa kuvata tuomiokirkossa

Turun tuomiokirkon isännistön sihteeri on lähettänyt 2.11.1933 Turun Kamerat ry:n puheenjohtajalle Lauri E. Karille seuraavansisältöisen kirjeen:

Tiedoksenne ja yhdistyksenne tietoon saatettavaksi ilmoitetaan täten, että Turun tuomiokirkon isännistö on myöntynyt anomukseenne saada valokuvata sisäkuvia tuomiokirkosta niillä ehdoilla kuin anomuksessanne on mainittu, määräten sen ohella, että tuomiokirkon vahtimestarille on suoritettava kohtuullinen korvaus kysymykseen tulevasta valokuvaamisesta hänelle aiheutuvista vaivoista.

Kaarlo Raivio

3.9.1934

Turkua tallentamaan

Hyvistä valokuvista on aina puutetta ja erittäin arvokasta on oman ympäristön ja kotiseudun kuvaaminen. Seuraava ote on kirjeestä, jonka kerhon sihteeri on lähettänyt jäsenistölle 3.9.1934:

Par´ aikaa kerätään valokuvia Turusta ja Varsinais-Suomesta syväpaineesta varten "Varsinais-Suomi". Teos, joka ilmestyy syksyllä, Otavan kustannuksella, on pääasiallisesti tarkoitettu propagandan tekoa varten maakunnastamme.

V-S. Matkailuyhdistys ja kustantaja ovat pyytäneet yhdistyksemme jäseniä avustamaan mahdollisimman edustavalla kuvakokoelmalla, josta parhaat valitaan teosta varten. Korvausta suorittaa kustantaja 30 – 50 markkaa kuvalta.

Johtokunta kehoittaa jäseniä ottamaan Turku-kuvia "uudelta näkökulmalta" sekä nämät, että mitä vanhoja kuvia on, lähettämään ne Oy Soljon tai Oy Foton liikkeisiin tämän kuun 12. päivään mennessä kello 18.00.

Kuvien tulisi olla edustavia ja mikäli mahdollista erikoisia ja kuvavaikutukseltaan tehokkaita. Kuvatessa on käytettävä keltasuodatinta (filter) paremman tehon saavuttamiseksi.

26.4.1935

Liiton kokous ja näyttely Turussa

Suomen Kameraseurojen Liiton vuosikokous pidettiin Turussa 21.-22. päivänä huhtikuuta 1935. Vuosikokous ja siihen liittyvä illanvietto pidettiin Turun linnan Juhana Herttuan kellarissa ja Liiton näyttely Turun taidemuseossa. Tilaisuuden tunnelmia kuvaa hyvin ote kerhon pöytäkirjasta 26.4.1935:

Puheenjohtaja selosti Liiton vuosikokouksen kulkua ja totesi, että kokous oli tehnyt hyviä päätöksiä ja, että vaikka kokouksen alussa eri edustajat joutuivat melko tiukkaan sananvaihtoon, asian käsittely kuitenkin sujui hyvin ja loppujen lopuksi, kun oli siirrytty Turun Kamerain tarjoamaan illallispöytään, oli tunnelma ja yhteishenki hyvä. Eri seurojen edustajat useissa puheissaan julkitoivat suuren kiitollisuutensa seurallemme hyvin järjestetystä kilpailusta näyttelyineen ja erikoisesti miellyttävästä ja hauskasta illanvietosta, jota Juhana Herttuan kellarissa viihtyisästi vietettiin pikkutunneille asti. Tämän jälkeen puheenjohtaja kiitti huvimestariamme arkkitehti Totti Soraa, joka oli järjestänyt oivallisen illallisen oluttynnyreineen.

Huolta harrastuksen hiipumisesta

Kerhotoiminnan aktiivisuudessa on aina ollut ajallisesti merkittäviä vaihteluita kuten seuraava ote vuoden 1936 toimintakertomuksesta osoittaa.

Se harrastuksen vähyys, joka jo parina edellisenä vuotena löi leimansa yhdistyksen toimintaan, on yhä vaan pyrkinyt lisääntymään. Niinpä kilpailuja on ollut vähemmän, osanotto kokouksiin on ollut laimeampaa ja tuntuu vähitellen siltä kuin koko toiminta olisi tarpeetonta. Syyksi tähän harrastuksen puutteeseen on kuultu joskus mainittavan, että yhdistys ei ole järjestänyt esitelmiä ja muuta opastusta, jotta vasta-alkajatkin tuntisivat mielenkiintoa yhdistyksen toimintaa kohtaan ja liittyisivät siihen jäseniksi sekä saatuaan edellä mainittua neuvontaa sittemmin kehittyisivät osallistumaan kilpailuihin. Vaikkakin on myönnettävä, että esitelmiä ja muuta sen tapaista ohjelmaa olisi kernaasti saanut olla enemmän, ei kuitenkaan sovi rinnastaa yhdistystä kouluun, jossa opetettaisiin valokuvaamaan. Yhdistystoiminta, jos harrastusta on, on varmaan muutenkin siksi antoisa jäsenilleen, kilpailuineen, kuva-arvosteluineen ja keskusteluineen, että se, jolla taipumusta on, voi huomio- ja arvostelukykyyään käyttäen "kouliutua" taidevalokuvaajaksi vaistonsa johdattamana. Yhdistyksellämme ei ole mahdollisuutta ryhtyä järjestämään kursseja, ja siten väkisin tekemään valokuvaajia. Suunta, mikä on alusta alkaen vallinnut, on jo myös ennättänyt osoittaa positiivisiakin puolia. Jatkukoon se jäsenten antaessa yhä enemmän tukeaan ja harrastustaan ja johtokunta pyrkiköön rikastuttamaan toimintaa.

Huoli harrastuksen hiipumisesta lisääntyy

Jälleen kerran kerhon toimintakertomuksessa esitetään suurta huolta harrastuksen hiipumisesta kuten oheinen lainaus toimintakertomuksesta 1937 osoittaa.

Harrastuksen puutteesta on jo kahdessa edellisessä vuosikertomuksessa pitemmältä kosketeltu, joten lienee siitä tässä yhteydessä enää turha huokailla, todettakoon vain, että ellei yhdistys keksi keinoja ripeämmän toiminnan aikaansaamiseksi, torkahtaa Turun Kamerat uneen, mikä olisi sangen valitettavaa alkuvuosien kauniiseen ja lupaavaan tulokkaaseen nähden.

Värivalokuvaus kiinnostaa

Turun Kameroiden kerhoilloista pidetyissä pöytäkirjoissa aletaan 1930-luvun lopulla kiinnittämään huomiota myös värivalokuvaukseen. Seuraava ote on 14.10.1938 pidetystä kerhoillasta.

Tohtori Lauri Kari esitti viime kesänä ottamiaan värivalokuvia esitelmöiden värivalokuvauksesta ja sen tekniikasta. Nähtiin sekä Kodakin että Agfan filmeille otettuja diapositiiveja. Esitys herätti suurta mielenkiintoa ja vilkkaan keskustelun sekä esitetyistä kuvista että filmiaineksen kehityksestä. Saatiin myös nähdä joukko erään toisen amatööriin ottamia värikuvia.

Johtaja B. Lundsten esitti samaten ottamiaan onnistuneita värikuvia erilaisista aiheista. Samalla hän esitti Agfan Karaat-kameraa.

Sota-aika kuihduttaa toimintaa

Sotavuosina 1939-1944 näyttää Turun Kameroiden toiminta pöytäkirjojen mukaan melko laimealta. Toiminnan elvyttämistä kuitenkin pohdittiin ahkerasti, kuten seuraava ote kokouksen 14.11.1940 pöytäkirjasta osoittaa.

Puheenjohtaja kosketteli yhdistyksen toimintaa ja ehdotti toimenpiteitä yhdistyksen toiminnan elvyttämiseksi. Tohtori Vallasvaara ehdotti yhteistoimintaa taiteilijaseuran kanssa, erikoisesti värivalokuvauksen edistämiseksi.

12. päivä joulukuuta 1940 valokuvaamo Irmelinissä pidetyssä kokouksessa on mukana 16 jäsentä ja värivalokuvaus tuntuu olevan suuren mielenkiinnon kohteena.

Tohtori E. Vallasvaara kertoi esittäneensä taiteilijaseurassa värivalokuvia. Läsnä oli noin 40 jäsentä ja kiinnostus esitettyihin kuviin oli suuremmoinen.

Keskustelun jälkeen värivalokuvista ja taidemaalauksesta, päättyi kokous kello 22.00.

1940-luku

Kilpailusäännöt ja -luokat

Turun Kamerat ry:n historian aikana kilpailusäännöt ovat muuttuneet ajan tarpeiden ja mieltymysten mukaisesti. Tietenkin pohjalla ovat olleet Suomen Kameraseurojen Liiton kilpailusäännöt sekä muiden kamerakerhojen säännöt.

1940-luvulla kerhoilloissa kilpailtiin A-, B- ja C-luokissa. C-luokka oli tarkoitettu vasta-alkajille ja kilpailukuvat olivat pinnakkaiskoppioita. Kuitenkin pienoisfilmien suurentaminen oli sallittu korkeintaan 9 x 12 kokoon. Tässä luokassa kilpaillut jäsen siirrettiin astetta ylempään B-luokkaan, jos hän oli saanut kilpailussa ensimmäisen palkinnon ja kanssakilpailijoita oli ollut vähintään kolme. Jos kanssakilpailijoita oli ollut vähemmän, vaadittiin kaksi ensimmäistä palkintoa. Samoin kolme toista tai kolmatta sijaa tässä luokassa siirsi kilpailijan seuraavaan eli B-luokkaan.

B-luokkaan siirryttiin C-luokan kautta. Kuvien tuli olla vähintään 6 x 9 cm ja ne saivat olla joko pinnakkaiskoppioita tai suurennuksia joko pohjustamattomina tai pohjustettuina. Kun kilpailija oli tässä luokassa saanut kaksi ensimmäistä tai kolme muuta palkintoa, hänet siirrettiin seuraavaan luokkaan. Ensimmäistä palkintoa ei jaettu, ellei kilpailussa ollut vähintään kolmea osanottajaa.

A-luokkaan siirryttiin B-luokan kautta. Kilpailukuvien tuli olla suurennuksia ja ne tuli pohjustaa tai varustaa pohjustusta vastaavalla reunalla. Kerhon jäsen, joka oli päässyt ylimpään luokkaan, ei voinut enää kilpailla alemmissa luokissa.

Vuosi 1943

Jäsenanomus rintamalta

Korporaali Pekka Heikelä on lähettänyt Turun Kameroille jäsenhakemuksen sotarintamalta. Anomuskirje on tallessa ja sen alareunaan on kirjoitettu lyijykynällä ”valittu jäseneksi ja lähetetty säännöt”.

Kirjeen sisältö on seuraava:

Arvoisa Kameraseura

Allekirjoittanut pyytää saada tarkempia tietoja arv. seuranne toimintamuodoista. Samalla haluaisin tiedustella, onko minulla mahdollisuutta liittyä k.o. seuraan vaikka olenkin nykyään sotapalveluksessa täällä jossain.

Jääden odottamaan arv. vastaustanne merkitsen:

Rintamaterveisin
Korpr. Pekka Heikelä
Osoite 1 KPK 1866

Huhtikuu 1943

Kameralehti

Kameraseura ry:n julkaisema Kameralehti oli alkuvaiheessa vielä parisivuinen moniste, jota ilmeisesti jaettiin oman jäsenistön lisäksi myös liittoon kuuluville kerhoille.

Lehdessä käsiteltiin liiton kokousasioita ja valokuvaukseen liittyviä aiheita. Viimeksi mainituista on poimittu pari esimerkkiä Kameralehdestä numero 4 huhtikuussa 1943.

Positiivin heikentäminen

Usein sattuu, että paperi valottuu suurennuskoneessa liikaa. Nykyisen paperipulan aikana sitä ei tule heittää pois. Heikentämällä siitä voi saada hyvän suurennuksen. Ylivalottunut paperi kehitetään loppuun saakka ja kiinnitetään. Sitten kuva pestään hyvin ja pannaan laimeaan kaliumpermanganaattiliuokseen. Heikenteen kokoonpano: ½ litraa vettä, 2 grammaa kaliumpermanganaattia ja 4-5 pisaraa rikkihappoa. Tätä heikennettä käytetään vahvasti laimennettuna. Kuvaa on liikuteltava koko ajan. Oltuaan jonkin aikaa heikenteessä, kuva alkaa ruskettua. Heikentymisen asteen voi jossain määrin arvioida juuri ruskettumisen määrästä. Heikentämisen jälkeen kuva pannaan kiinnitteeseen, jolloin rusketus häviää.

100 vuotta sitten

Deguerren keksintöä pidettiin aluksi sanomalehtiankkana. Pidettiin mahdottomana, että hetkellinen tapahtuma voitaisiin ikuistaa muullakin tavoin kuin piirtämällä tai maalaamalla. Eräs ”vakavamielinen” lehti loihe lausumaan: ”Perusteellinen tutkimus on osoittanut, että heijastetun kuvan kiinnittäminen on täysin mahdotonta. Sitä paitsi pelkkää pyrkimystäkin sellaiseen on pidettävä jumalanpilkkana. Pitäisihän jokaisen käsittää, miten itserakkaaksi ja synnilliseksi ihmiskunta kävisi, jos kuka hyvänsä voisi kultakolikoillaan ostaa omia kuviansa tusinoittain. Vaikka monsieur Deguerre sata kertaa väittäisi voivansa kiinnittää häviävän hetken hopealevyyyn, niin vastaamme hänelle, että se on satakertainen inhottava valhe”. Pontevasti sanottu.

Vuosi 1944

Pöytäkirjoista ei löydy mainintoja sodan vaikutuksesta kerhotoimintaan ja valokuvausharrastukseen. Vuoden 1944 jäsenluettelossa on kaikkiaan 60 Turun Kamerat ry:n jäsentä.

Ainoat maininnat sotaan liittyen löytyvät Kameralehden numerosta 8 joulukuulta 1944. Monistemaisen lehden ensimmäinen artikkeli kertoo Kameraseura ry:n marraskuun kokouksesta:

Marraskuun kokous tapahtui kotiutumisen ja säännöllisiin oloihin siirtymisen merkeissä. Sotilaspuvut olivat jo suurimmaksi osaksi muuttuneet siviilipuvuiksi, ja kokouksissa nähtiin nyt paljon sellaisia jäseniä, jotka viime vuosina eivät ole laisinkaan voineet osallistua seuran toimintaan. Pöytäkirjaa piti nyt vakinainen sihteeri Koivumäki, joka hänkin, oltuaan sodan alusta lähtien päämajan kuvaosastolla pääsee siirtymään siviilihommiin.

23.3.1945

Kirjeitä poliisimestarille

Pääsymaksujen perimiseksi näyttelyistä ja ravintolaillan jatkamiseksi yötunneille saakka tuli saada poliisimestarin hyväksyntä, kuten oheiset kaksi lyhyttä kirjettä osoittavat:

*Turun kaupungin herra poliisimestari
Turku*

Suomen Kameraseurojen Liiton Turussa pidettävän valokuvauskilpailun näyttely toimeenpannaan taidehalli "Irmelin"issä 22-28 p. huhtikuuta 1945.

Turun Kamerat ry anoo edellä mainittuna aikana saada lupaa koota yleisöltä pääsymaksua, jonka suuruus olisi 10 markkaa hengeltä.

*Turun Kamerat ry
R. Unger
puheenjohtaja*

*Turun kaupungin herra poliisimestari
Turku*

Turun Kamerat r.y. pyytää seurahuoneessa 21 p huhtik. 1945 pidettävään Suomen Kameraseurojen Liiton vuosikokoukseen pidennettyä aikaa, perustellen anomustaan seuraavasti: koska Suomen Kameraseurojen Liiton vuosikokous on viimeksi pidetty v. 1943, on tänä aikana kertynyt suunnaton määrä selvittämättömiä asioita. Toisekseen saapuvat Liiton jäsenet Turkuun vasta 21 p iltapäivällä, joten kokousta ei voida aloittaa kuin aikaisintaan kello 17.00.

Kokouksen aikana suoritetaan henkilökohtainen ja seurojen välinen värivalokuvakilpailu, jossa kilpailevia kuvia on noin 140. Jo näiden kuvien esittäminen vie aikaa noin kolme tuntia. Kokouksessa käsiteltävät juoksevat asiat vaativat ainakin noin kolme tai neljä tuntia.

Näin ollen päästään yhteistä illallista nauttimaan aikaisintaan vasta kello 23.00, joten Turun Kamerat r.y. pyytää pidennettyä aikaa ainakin kello 03.00 asti.

*Turun Kamerat r.y.
R. Unger
puheenjohtaja*

Kevät 1945

Turun Kamerat ry järjestää liiton vuosikilpailun

Suomen Kameraseurojen Liiton vuosikilpailun 1945 kuvien arvostelutilaisuudesta on laadittu pöytäkirja huhtikuun 19. päivänä 1945. Palkintolautakunnan puheenjohtajana toimi Lauri E. Kari ja muina jäseninä Erik Brückmann, Teodor Schalin ja Ester Bork. Palkintolautakunnan sihteerinä toimi A. K. Merisuo.

Kuvia kilpailuun oli lähetetty seitsemästä eri kamerakerhosta kaikkiaan 216 kappaletta 64 eri kuvaajalta.

Seurojen välisen kilpailun voitti ylivoimaisesti Turun Kamerat ja toiseksi sijoittui Kameraseura ry. Suomen Kuvalehden kiertopalkinnon maisemakuvista voitti Helsingin Kameraseura ry, AFK:n kiertopalkinnon muoto- ja henkilökuvista voitti Turun Kamerat ja SVO:n kiertopalkinnon "muista kuvista" voitti Turun Kamerat. Kameraseuran kiertopalkintoa tilannekuvista ei jaettu kilpailussa laisinkaan tilannekuvien vähyyden vuoksi.

Turun Kameroiden V. A. Wahlström voitti Oy Foton uuden kiertopalkinnon "Turku-Helsinki-Tampere". Åbo Fotoklubbin kunniapalkinto mielenkiintoisimmasta aiheesta meni Turun Kameroiden Ragnar Ungernille kuvalla "Mitä tuo tekee?". Kamera-Aitan kunniapalkinto kolmella kuvalla parhaan pistemäärän saavuttaneelle kilpailijalle meni Turun Kameroiden V. A. Wahlströmille.

Palkintolautakunta piti kilpailua erittäin korkeatasoisena ja toivoi, että sen suurella huolella suorittama arvostelutyö saavuttaisi yleisen hyväksymisen.

Loppuvuosi 1945

Kameralehti numero 10 / 1945, sivu 2

Seuraavassa on suora poiminta otsikossa mainitusta Kameralehdestä vuodelta 1945:

Sodat ovat aina jouduttaneet teknistä kehitystä ja kaikesta päättäen vasta päättynyt toinen maailmansota tulee siinäkin suhteessa ylittämään kaiken aikaisemman.

Kaikkihan tiedämme, että suurennuspaperyä tähän saakka on täytynyt valmistaa useita eri jyrkkyyksasteita, pehmeätä, normaalia ja kovaa, vieläpä erikoisen pehmeätä ja erikoisen kovaakin. Kameramiehen on ollut valittava kuhunkin negatiiviin sopiva paperi, mikä tietenkin on varsin hankalaa. Nyt on kuitenkin kaksi tehdasta, englantilainen Ilford ja amerikkalainen Defender, ruvennut valmistamaan suurennuspaperyä, jonka sävyasteikko on säädettävissä. Ei siis enää tarvita viittä erilaista paperyä, vaan ainoastaan yksi. Mitä tämä merkitsee, sen käsittää muitta mutkitta, kun ajattelee miten tavattomia määriä suurennuspaperyä maailmassa nykyään käytetään. Keksinnön taloudellinen hyöty on varmasti laskettavissa kymmenissä miljoonissa.

Nimenomaan kaikki maailman taidevalokuvaajat tervehtivät uutta keksintöä ilolla, tekeehän se heidän työnsä monellakin tavalla mielenkiintoisemmaksi. Ajatelkaamme vain niitä sävyjakomenetelmiä, jotka uusi paperi tekee mahdolliseksi. Mikä ennen on ollut tehtävä vaivalloisin Persson-menetelmin taikka kahta erilaista kehitettä käyttäen, voidaan nyt suorittaa aivan yksinkertaisesti säätämällä suurennuskoneen valoa suotimin.

Menetelmä perustuu näet juuri tähän. Paperin kuvas on siten valmistettu, että se valon värin vaihdellessa joko jyrkkenee tai loivenee. Milloin kameramies haluaa valmistaa jyrkän kuvan, hän käyttää suurennuskoneessa tummankeltaista suodatinta, pehmeää kuvaa valmistaessaan hän sitä vastoin valitsee sinisen suotimen. Paperyä voi myöskin käyttää ilman suodinta, jolloin tulos on pehmeä. Vain erittäin ohuita negatiiveja suurennettaessa käytetään tummintaa keltasuodatinta, joka estää kaikkien sinisten säteiden vaikuttamasta suurennuspaperyin. Samoin vain aivan kivikovaan negatiiviin käytetään sinisuodatinta. Yleensä riittää sarja keltasuotimia. Mitä heikompi suodin, sitä pehmeämpi kuva, ja päinvastoin, mitä tummempi suodin, sitä jyrkempi suurennus. Jokainen "tekijämies" ymmärtää sanomattakin, miten tavattoman mielenkiintoiseksi uusi keksintö tekee suurennustyön. Onhan nyt näet mahdollista valottaa kuvaa peräkkäin kahden, ehkäpä useammankin suotimen läpi, jolloin kuvan kaikki sävyt pääsevät oikeuksiinsa. Ihanne, josta taidevalokuvaajat koko maailmassa ovat kauan haaveilleet, on nyt toteutunut. Meidän suomalaisten kohdalla toistaiseksi tosin vain teoreettisesti, sillä vielä ei ole uutta paperyä saatavissa. Mutta kaipa se ennemmin tai myöhemmin tännekin tiensä löytää.

Tammikuu 1946

Tarvikeavustusta Göteborgista

Sotien jälkeen oli huutava pula valokuvausmateriaaleista, mutta kummikaupunki Göteborg tuli tässä asiassa apuun, kuten seuraava kutsukirje osoittaa:

Valokuvaamon, Åbo Fotoklubb r.f.:n tai Turun Kamerateat r.y.:n arvoisa edustaja

Turun kummikaupungista Göteborgista on saapunut valokuvaustarvikkeita ja on niitten jaon suorittanut Göteborgista tulevien lahjapakettien jakotoimikunta. Kaupunginjohtaja Mantere on antanut allekirjoittaneen tehtäväksi toimittaa ko. tavarat toimikunnan osoittamille liikkeille. Koska kumminkin

useiden valokuvaajien mielestä olisi syytä ensin kokoontua neuvottelemaan mahdollisen vastalahjan lähettämistä lahjoittajayhdistykselle ja oliko siinä mielessä koottava maksu nyt jaettavista tavaroista, pyydämme Teitä saapumaan yhteiseen neuvotteluun, joka pidetään hotelli Seurahuoneessa 7 p:nä helmikuuta 1946 kello 19.00. Tähän tilaisuuteen on kaupunginjohtaja Mantere luvannut saapua selostamaan tavarain keräyksestä y.m.

*Toimeksi saaneena
O. Talvenheimo*

Joulukuu 1946

Pula-ajan pikkujoulut

Turun Kamerate ry:n joulukuun kiertokirjeessä on seuraavan kokouksen esityslistan lisäksi myös ohjeistettu kutsu saapua kerhon pikkujouluun. Teksti heijastaa hyvin sota-ajan jälkeistä aikaa, jolloin pula-ajasta huolimatta haluttiin myös juhlia. Kokouskutsun pikkujoulua koskeva osio kuuluu seuraavasti:

Turun Kamerate r.y.:n joulukuun kokous pidetään taidehalli Irmelinissä joulukuun 14 p:nä kello 19.

Kokouksen jälkeen alkaa samassa paikassa Turun Kamerate r.y.:n pikkujoulujuhla, joka alkuaan piti pitää ns. ”knyyttikekkerien muodossa”. Marraskuun kokouksessa päätettiin kuitenkin toimikunnan ehdotuksesta, että luovutaan tästä ja pikkujoulujuhlaa varten valittu toimikunta hoitaa kaikki hankinnat. Tarjonta on oikeaa kahvia, pikkuleipiä, kahvileipää eli ”pullaa” niin kuin täällä sanotaan, voileipiä ym. Kaikki tämä hyvyys maksaa ainoastaan mk 175:- hengeltä.

Ruumiillisen hyvinvoinnin takia on pikkujoulujuhlassa viimevuoden malliin myös baari, josta janoiset voivat ammentaa joko miedompia juomia, ts. pilsneriä, vissyä ym. tai väkevämpiä, ts. ”Alkon” tunnettuja ”laatuotteita”. Nämä viimeksi mainitut hyvyydet eivät kuitenkaan, kuten jokainen ymmärtää, sisälly edellä mainittuun hintaan, vaan ne on kustannettava lisää.

Ohjelma on vaihteleva! Hyvää musiikkia sekä äänilevyiltä, että ”taitelijoilta”. Yllätyksiä! Arvontaa!

Sukkatanssiaiset! Siis jokaisen, joka haluaa tanssia, on varattava sukat tai pehmeät tohvelit mukaansa. Tanssimusiikkia äänilevyiltä radion kautta.

Sokeria ja kahvikupit on jokaisen osanottajan tuotava mukanaan.

Jotta tarpeelliset hankinnat juhlaa varten voidaan ajoissa suorittaa, pyydetään ilmoittautumiset osanotosta tekemään sunnuntaihin, t. k. 28 p:ään mennessä puheenjohtajalle, puh. 14446, tai sihteerille, puh. 16888.

Johtokunta

Vuosi 1947

Oy Foton haastemalja

Turun Kamerate ry:n kokouksessa 18.11.1949 on hyväksytty kilpailusäännöt Oy Foton haastemaljan kiertopalkinnosta.

Palkinnon tarkoituksena oli piristää ja kehittää kilpailutahtoa Turun Kamerate ry:n jäsenten keskuudessa. Ensimmäisessä kilpailussa voittajaksi tullut kuva oli sitten haasteen vastaanottajana seuraavassa kokouksessa, jonne kukin jäsen voi tuoda yhden haastavan kuvan. Ja jälleen voittajakuva oli seuraavalla kerralla haasteen vastaanottaja. Se kuvaaja, joka ensiksi sai maljaan viisi kiinnitystä, sai maljan omakseen.

Maljasta kilpailtaessa aihe oli vapaa. Kuvan sivukoko sai olla enintään 18 cm ja sen tuli olla vähintään

12 cm. Samalla kuvalla voi kilpailuun osallistua vain yhden kerran. Kuvaa ei saanut varustaa pohjukkeella tai vastaavalla reunoituksella.

Oy Foton haastemaljasta kilpailtiin kunkin kuukausikokouksen yhteydessä ja arvostelussa tuli panna pääpaino kuvauksen taiteelliselle yleisvaikutukselle.

29.7.1947

Kilpailukutsu taidemaalareille ja valokuvaajille

Werner Söderström Osakeyhtiön tukemana Turun Kamerateat ry järjesti Turku-aiheisen, kaikille avoimen valokuvauskilpailun, josta kuulutettiin paikallisissa lehdissä. Samasta aiheesta järjestettiin myös taidemaalareille suunnattu kilpailu. Kilpailukutsun sisältö oli seuraava:

KILPAILUKUTSU

Turun taidemaalareille ja valokuvaajille

Turun Taiteilijaseura r.y. julistaa yhdessä Turun Kamerateat r.y.:n kanssa Werner Söderström Osakeyhtiön tukemana ensi vuoden lopussa julkaistavaksi aiottua Turku-aiheista historiallis-taiteellista kuvateosta varten seuraavat kilpailut:

1) VALOKUVAUSKILPAILU, jonka tarkoituksena on tuottaa taiteellisia valokuvia Turun kaupungin alueelta. Palkinnot: I 10 000:-, II 5 000:-, III 3 000:-. Kustantajalla sitä paitsi oikeus lunastaa kilpailuun osallistuvia kuvia suunnitellussa teoksessa julkaistavaksi 500 mk:lla kpl.

2) MAALAUSKILPAILU Turku-aiheisista kuvista. Palkinnot: I 15 000:-, II 10 000:-, III 5 000:-.

Molemmat kilpailut päättyvät: 31.3.1948. Lähempiä ohjeita kilpailut järjestävien seurojen toimihenkilöiltä.

Turun Taiteilijaseura r.y.

Turun Kamerateat r.y.

27.9.1948

Kuvapyyntö kansainvälisiin näyttelyihin

Suomen Kameraseurojen Liitto ry:n sihteeri Vilho Koivumäki on lähettänyt Turun Kameroille 27.9.1948 kirjeen, jolla pyydetään kuvia mukaan kansainvälisiin näyttelyihin.

Maahamme saapuu lokakuussa sveitsiläinen kiertokokoelma, jonka vastineeksi meidän on taas lähetettävä suomalaisia kuvia. Niitä onkin jonkin verran koossa äskettäin Amerikkaan lähetetyn kokoelman karsinnasta jääneinä. Kun Teidän seuranne ei lähettänyt siihen kuvia, ehdotan liiton hallituksen toimeksiannosta, että nyt luovuttaisitte niitä tähän uuteen kokoelmaan, jotta Teidänkin seuranne tulisi edustetuksi ulkomailla. Asialla olisi hyvin kiire, ja kuvat olisi paras lähettää osoitteella: Vilho Koivumäki, Rautatiehallitus, Helsinki. Liiton hallitus toivoo hartaasti, että suhtautuisitte ymmärtämyksellä tällaiseen koko maan valokuvaajien yhteiseen edustukseen.

*Vilho Koivumäki
sihteeri*

27.11.1948

Muissa suhteissa viittaamme SKL:n kiertokirjelmään helmikuun 12 p:ltä 1949.

Jotta liiton vuosijuhlaan voisi osallistua mahdollisimman paljon kameraseurojen jäseniä, on illallisen hinta koetettu saada halvaksi ja arvioitu maksavan 450 markkaa. Hintaan sisältyy cocktail, pikkuvoileivät ja lämmin ruoka. Jokainen on luonnollisesti oikeutettu omaan laskuunsa tilaamaan lisäksi mitä mieli tekee. Juomien tilauksen helpottamiseksi on kuitenkin paikalla numeroitu tilauslehtiö.

Toivomme kameraseurojen jäsenten runsaslukuisina osallistuvan tähän yhdistettyyn vuosi- ja 60-vuotisjuhlaan. Halukkaita osanottajia kehoitetaan ilmoittautumaan ajoissa osoitteella Ins .G. Schwindt, Helsinki, Lönnrothinkatu 40 B puh. 35 665 jos mahdollista viimeistään 28.3.1949.

*Amatörfotografklubben i Helsingfors r.f.
Hallitus*

10.4.1949

Erokirje Nikolai Lehdolta

Turun Kamerat ry on saanut Nikolai Lehdolta 10.4.1949 päivätyn kirjeen, jonka sisältö on seuraava:

Koska en nykyään ehdi käymään Kameraseuran kokouksissa enkä muutenkaan paljonkaan harrasta näppäilyä muiden harrastusten vuoksi pyytäisin, että nimeni pyyhittäisiin seuran jäsenluettelosta.

*Parhain terveisin
Nikolai Lehto
Muhkurink. 2.*

Maaliskuu 1950

Nuoriso mukaan

Maaliskuun lopussa 1950 16-vuotias koululainen Risto J. Lehmussaari lähettää kirjeen, jonka sisältö on seuraava: *"Pyydän täten saada esittää anomuksen päästä Turun Kamerain jäseneksi. Olen vasta 16-vuotias, enkä näin ollen omaa vielä suurtakaan kokemusta valokuvausalalta, mutta toivon, ettei ikäni muodostaisi estettä, mikäli minut katsottaisiin kelpolliseksi."* Silloinen sihteeri Matti Nurmi vastaa kirjeeseen: *"Valitettavasti ovat sääntömme sellaiset, että alle 18-vuotiaita ei voida hyväksyä seuramme jäseniksi. Meillä on kuitenkin jo pidemmän ajan ollut vireillä nuoriso-osaston perustaminen seuraamme. Jos Teidän lisäksenne olisi halukkaita edes neljä, niin ryhtyisimme heti perustamaan ko. osastoa. Ehkäpä Teillä onkin tiedossanne tovereita, jotka ovat kiinnostuneita asiasta?"* Toukokuussa 1950 kirjataan ja ilmeisesti myös hyväksytään viisi koululaista jäseniksi.

Helsingin Kameraseuran mallin mukaisesti päätetään 16.4.1951 perustaa opintokerho ja huhtikuun kerhoillan kokouksessa jäseniä kehoitetaan informoimaan valokuvauksesta kiinnostunutta nuorisoa saapumaan kokoukseen, joka on tarkoitus pitää huhtikuussa 23.4.1951. Ensimmäisessä opintokerhon kokouksessa on läsnä jopa 30 uutta kameraharrastajaa. Kerho saa johtokunnan, kokouspäivät, jäsenmaksut ja kilpailusäännöt. Kokousten ohjelmaa kaavailaan suunnilleen samaksi kuin emokerhossa eli siis paljon kilpailuja ja retkiä. Opintokerhossa pidetään esitelmiä, jotka liittyvät kameran valintaan ja sen käyttöön, filmimateriaaleihin sekä filmin ja kuvien kehittämiseen. Opintokerhon kokoukset pidetään Huhtamäki-yhtymä Oy:n elintarvikekoulun huoneistossa ilmeisesti siitä syystä, että jäsenet ovat alaikäisiä ja siten kokoontuminen ravintolassa emokerhon tapaan ei ollut sopivaa.

23.10.1951

Pulaa laadukkaasta suurennuspaperista

Laadukkaasta suurennuspaperista oli vielä 1950-luvun alussa pulaa. Tätä tilannetta ilmentää varsin hyvin O. y. Suomen Valokuvaustarpeiden Kaupan Turun Kameroille lähettämä kirje 23.10.1951.

Turun Kamerateat, Turku

Paperitilanne hyvien suurennuspaperien kohdalla ei ole viimeaikoina ollut suinkaan moitteeton. Sen takia on ilomme sitä suurempi, voidessamme tarjota teille monipuolisen lajittelun hyviä suurennuspapereita, jotka olemme varanneet maamme kameraseurojen tilattavaksi.

Oheistamassamme liitteestä näette merkit, pinnat ja koot sekä kovuusasteet. Huomautamme kuitenkin, että suosituimpia laatuja ei ole kovin paljon, joten tilausta tehdessänne olisi syytä esittää myös vaihtoehtoja.

Bromesko, Portriga ja Gevarto paperit eivät kaivanne tarkempaa esittelyä, italialaisesta "Ferrania" paperista haluamme mainita sen, että olemme saaneet sitä aivan äskettäin varastoomme. Emme ole vielä ehtineet kokeilla sitä perusteellisesti, mutta ensivaikutelma siitä on ollut kaikin puolin myönteinen. Ehdotamme kokeilua Teillekin.

Ilmoittamamme hinnat ovat nettohintoja Teille. Toimitus varastostamme. Pyydämme suht. nopeata vastaustanne, jotta voisimme (tarpeen vaatiessa) suorittaa jaon mahdollisimman tasapuolisesti.

Pyrkimyksemme on näinä vaikeinakin aikoina palvella maamme kameraseuroja ja niiden jäseniä. Toivomme saavamme vastaanottaa tilauksenne ensitilassa.

Kunnioittaen

*O.y. Suomen Valokuvaustarpeiden Kauppa
ent. Daniel Nyblin*

20.2.1952

Pessimismiä vuosikokouksen avauspuheessa

Puheenjohtaja avasi Turun Kamerateat ry:n vuosikokouksen 20.2.1952 melko pessimistisin tunnelmin. Seuraava ote on poimittu puheenjohtajan avauspuheen alkuosasta:

Arvoisat Kameraseuran ja opintokerhon jäsenet. Vuosi on kulunut siitä, kun viimeksi kokoonnuimme tämän kokouksen merkeissä. Siksi lieene paikallaan muutamain sanoin kosketella mitä on tehty tai tekemättä jätetty.

Ensinnäkin on todettava, että kulunut vuosi on päässyt livahtamaan kuin koira veräjältä. Ainakin allekirjoittaneesta se on mennyt jollain tavoin hukkaan. Seuramme toiminnoissa ei kuluneen vuoden aikana ole tapahtunut mitään sellaista, josta voisimme sanoa: "Tuon ja tuon olemme saaneet aikaan". Ei mitään, jota voisimme muistella positiivisena ansiona. Ainoa, jonka olemme saaneet toimeksi, on opintokerho. Olemmeko edes sillekään pystyneet antamaan parastamme, siihen asiaan voimme palata myöhemmin. Tähän tyhjyyden tunteeseen, jonka kulunut vuosi on jälkeensä jättänyt lieene syitä useampiakin.

Ensinnäkin se, että johtokunta potee jonkinlaista verenvähyyttä, ja siitä johtuvaa ideainpuutetta. Mitään uutta, sellaista, joka kykenisi vetämään jokaisen seuran jäsenen mukaan toimintaan, ei ole keksitty. Kokoukset ovat suurin piirtein muodostuneet illanistujaisiksi, joissa ehkä joku on saanutkin jotain,

mutta suurin piirtein kukaan ei ole saanut mitään.

Toiseksi, johtokunnan jäsenillä on siksi paljon muita touhuja, että aikaa ei tahdo riittää seuralle. Harvat ovat ne illat, jolloin on aikaa ajatella seuran asioita. Ja mitä enemmän niitä on ajatellut, sitä selvemmäksi on käynyt, että pääni näissä asioissa on tyhjää täynnä. Toisin sanoen, polla ei säteile.

Olisi kaikin mokomin saatava siis sellaisia henkilöitä remmiin, joilla olisi: 1) ideoita, 2) innostusta, 3) aikaa ja lopuksi aikaa ja innostusta.

Kolmanneksi haittaa seuran toimintaa varojen puute. Varainhoitaja tulee hetken kuluttua antamaan selostuksen viime vuoden toiminnasta, jolloin voidaan raha-asioihin tutustua yksityiskohtaisemmin. Totuus kuitenkin on se, että seuran toiminta kuluneelta vuodelta on tuottanut tappiota ja kuitenkin emme ole kyenneet kustantamaan edes yhtä kunnollista esitelmää. Ja juuri tämä, kunnollisten ja antavien esitelmien puute on kuluneesta vuodesta jättänyt jälkeensä sen suuren tyhjyyden tunteen.

Voidaksemme siis tänä vuonna toimia niin, että toiminta tyydyttäisi kaikkia jäseniä, on tulopuoli saatava nousemaan melkoisesti. Se tahtoo sanoa: jäsenmaksuja on nostettava niin paljon, että kykenemme ainakin viiteen, mieluummin kuuteen kokoukseen kuluvan vuoden aikana kustantamaan esitelmöitsijän Helsingistä. Valitettava asia näet on, että täältä kotikaupungista, seuramme piiristä emme saa tarpeeksi esitelmöitsijöitä.

Eikä tarvita mitään Kameraseuraa, eikä jäsenmaksuja siihen, että kerran kuussa tullaan tänne kuulemaan päivän uutisia ja nauttimaan virvokkeita. Jäsenmaksuja olisi siis nostettava sellaisiin määriin, että kykenemme kunnollisten ja hyödyllisten esitelmien hankkimiseen kokouksiimme.

Sitten puheessa käsitellään pitkään opintokerhon asioita ja muita yhdistyksen asioita ja puhe päättyy lopuksi seuraavasti:

Edellä esitetty kuulostaa ehkä hieman pessimistiseltä, mutta se on totuus, jota on katsottava suoraan silmiin ja tämän kokouksen tehtävä on koettaa löytää ratkaisu edellä mainittuihin epäkohtiin.

Näissä merkeissä lausun teidät kaikki tervetulleiksi vuosikokoukseen.

Vuosi 1952

Opintokerho toimii vilkkaasti

Vuonna 1951 toimintansa aloittanut opintokerho toimi alkuaikoina hyvin vilkkaasti, sillä toimintakertomuksessa 1952 todetaan, että päättymässä oleva opintokerhon toinen toimintavuosi on ollut erittäin onnistunut ja menestyksellinen.

Opintokerhoon on liittynyt runsaasti uusia jäseniä ja kerhotoiminta on ollut kiitettävän hyvää – voipa puhua suorastaan ”valitusta joukosta”. Emäseuran taholta on opintokerho saanut osakseen laajalti tunnustusta ja kerholaiset ovat kuvillaan ”pärjänneet” seurankin kilpailuissa.

Vuonna 1952 opintokerhon jäsenmäärä oli toimintavuoden päättyessä 39 henkeä. Kerho kokoontui kerran kuukaudessa joulukuuta lukuun ottamatta valokuvaamo Ahdin huoneistossa maksutta. Kerhossa pidettiin esitelmiä, katsottiin filmejä ja kuukausittain pidettiin valokuvakilpailuja.

28.9.1953

Keskustelukerho perustetaan

Syksyllä 1953 Opintokerhon korvasi Keskustelukerho, jonka ensimmäisestä pöytäkirjasta suoraan on

seuraava lainaus:

Kun Turun Kamerate ry:n yhteydessä huhtikuussa vuodesta 1951 lähtien toiminut Opintokerho oli syksyllä -53, osaksi varojen puutteen, osaksi harrastajien vähyiden vuoksi lopetettava, niin ei Opintokerhoon piintynyt, uskollista joukkoa voitu kuitenkaan hajoittaa. Tällöin kävi selväksi, että toimintaa on yhä jatkettava valokuvausalan tietouden lisäämiseksi ja valokuvausharrastuksen elvyttämiseksi jäsenien keskuudessa. Katsottiin sopivaksi perustaa entisen Opintokerhon tilalle Keskustelukerho, johon kaikilla seuralaisilla on vapaa pääsy.

Keskustelukerhon kokouksista löytyy pöytäkirjoja 1960-luvun alkuun saakka ja kerhon toiminta jopa järjestettyine valokuvakilpailuineen, esitelmineen ja muine aiheineen muistutti jo pääkerhon toimintaa.

Vuosi 1955

Kerho saa oman laboratorion

Toukokuussa 1955 lähetetyssä kiertokirjeessä kerrotaan, että uusi laboratorio on valmistumassa. Kalustosta on kuitenkin pulaa, mistä oheinen ote kyseisestä kiertokirjeestä kertoo:

Jotta jäsenemme voisivat siellä tehokkaasti työskennellä, pitäisi sinne saada välttämätön kalusto. Tähän mennessä on lahjoituksena saatu suurennuskone (6x9 sm), pimeähuoneen valaisin, leikkuri ja iso allas. Välineistö- ja kirjallisuuslahjoitukset hyvin tervetulleita.

Johtokunta

Syyskuun kiertokirjeessä puolestaan annetaan jo tarkempia ohjeita laboratorion käytöstä.

Turun Kamerate r. y.:n uusi valokuvauslaboratorio on jäsenten käytettävissä. Vuorot arkisin 7-16 ja 16-22, pyhäpäivinä 7-12, 12-17 ja 17-22. Vuoromaksu 100 markkaa. Kemikaalit ja paperit oltava mukana itsellä. Laboratorion osoite: Sirkkalankatu 13 a B, pohjakerros. Ajan voi varata ja avaimen saa toistaiseksi Oy Foto Ab:n myymälästä. Laboratoriossa on mm. käytettävissä Opematus-suurennuskone kinofilmille ja Meteor-suurennuskone 6x6 sm:n filmille. Laboratorion ylläpitäminen on taloudellisesti raskasta yhdistyksellemme, joten käyttäjien lukumäärästä riippuu, voidaanko laboratoriotiloja vuokrata enää ensi vuoden alusta. Toivomme laboratoriollemme runsaammin käyttäjiä, jotta voisimme pitää sen hallussamme jatkuvasti.

Syyskuu 1955

Alennuksia kuvallisella kortilla

Syyskuun kiertokirjeessä kerrotaan, että Suomen Valokuvaustarvikekauppiat r.y.:n toimeksiannosta on Suomen Kameraseurojen Liitto lähettänyt yhdistykselle, jokaiselle jäsenmaksunsa suorittaneelle jäsenelle annettavaksi asianomaisen kuvalla varustettavan Liiton jäsenkortin. Vain tätä jäsenkorttia vastaan valokuvausalan liikkeet myöntävät alennusta valoherkästä materiaalista. Samalla huomautetaan, että yhdistyksen jäsenkortti ei enää oikeuta alennukseen. Liiton jäsenkortti annettiin, kun esitti kokouksessa yhdistyksen voimassaolevan jäsenkortin ja tuomalla Liiton jäsenkorttiin sopivan kuvan, noin 4x4 cm, korttiin kiinnittämistä ja leimaamista varten.

Joulukuu 1955

Turku tarvitsee kuvia kaupungistaan

Joulukuun 1955 kiertokirjeessä tiedotetaan jäsenistölle seuraavaa:

TURKU-KUVIEN LUNASTUKSIA. Turun kaupunginhallitus pyytää saattamaan jäsenten tietoon, että Turkua esittäviä kuvia lunastetaan vielä 2000 markan kappalehintaan.

Säännöt: Kuvien tulee esittää Turkua ja sen elämänsykettä, kuten yleisiä kaupunkinäköymiä, julkisia rakennuksia, satamaa, liikennettä, teollisuuslaitoksia, puistoja, taideteoksia, omakotialueita, siirtolapuutarhoja, kansanpuistoja, sosiaalisia laitoksia, kaupungin lähiympäristön nähtävyyksiä ja muita matkailun kannalta mielenkiintoisia kohteita.

Kuvat 18x24 sm, kiiltäviä ja pohjustamattomia. Kuvan kääntöpuolelle kuvan nimi, ottovuosi ja tekijän nimimerkki. Lähetukseen liitettävä suljettu nimimerkillä varustettu kilpailijan oikean nimen ja osoitteen sisältävä kirjekuori. Lunastetut kuvat ja niiden yksinomainen julkaisuoikeus jäävät Turun kaupungille.

Aikaisemmin valittu palkintolautakunta määrää, mitkä kuvat lunastetaan 2000 markan yksikköhinnasta. Kuvalähetykset on jätettävä kaupunginkansliaan, os. Aurakatu 4 joulukuun 15. päivään 1955 kello 12 mennessä.

Vuosi 1956

Vilkasta ja monipuolista toimintaa

Vuoden 1956 helmikuun kiertokirjeessä kerrotaan laajasti tulevasta ohjelmasta, kuten seuraavan kerhoillan ohjelmasta, yhteiskokouksesta Åbo Fotoklubb r.f.:n kanssa. Toiminnassa oli myös keskustelukerho ja nuorisosaasto (opintokerho).

Kilpailutoiminta oli vilkasta, sillä saman kiertokirjeen ohjelmassa kerrotaan tulevan kokouksen aihekilpailusta, haastekilpailusta (suurin koko 24x24 cm ja haastajana tällöin oli Rainer Johansson kuvallaan "Talvimaisema"). Lisäksi kokouksessa oli myös pöytäkilpailu pienille kuville, maksimi 12x12 cm. Myös keskustelukerhossa ja opintokerhossa oli kilpailuja. Samassa kiertokirjeessä kerrotaan myös Suomen Kameraseurojen Liiton vuosinäyttelystä 1956 sekä naisille suunnatusta valokuvauskilpailusta. Edelleen kiertokirjeestä löytyy maininta tulevasta maisemakilpailusta ja keväällä myöhemmin pidettävästä Turku-kilpailusta.

Valokuvausaamukävelyt tehdään joka sunnuntai kello 10 ja kokoontuminen tapahtuu kauppatorin raitiovaunupysäkin katoksen alla, tunnusmerkinä kamera.

Vuoden mestariksi nimeämistä varten alettiin pitää tilastoa vuoden aikana käydyistä kilpailuista, jolloin antamalla pisteitä palkintotiloista, saataisiin vuoden lopussa selville aktiivisimmat ja parhaiten menestyneet kuvaajat. Parhaalle annettiin titteli "vuoden mestari" ja kiertopalkinto. Käytäntö on jatkunut näihin päiviin saakka, sillä vuoden harrastemestarin ja kiertopalkinnon saa henkilö, joka on eniten kerännyt pisteitä eri kilpailuista ja näyttelyistä sääntöjen edellyttämällä tavalla.

Aloittelijoita rohkaistiin tuomaan kuviaan arvosteluun nimettömänä seuraavasti:

VÄRILAATIKKO on erikoisesti, tähän asti lapsipuolen asemassa olleita, värikuvaajiamme varten tarkoitettu kokouksen ohjelmanumero. Jokaisella jäsenellä on tilaisuus tuoda kokoukseen 5x5 sm (diakehyskoko) värikuultokuviaan, jättää ne kaikessa hiljaisuudessa värilaatikkoon ja saada niille kokouksen taholta arvostelu ilman, että tekijän nimi tulee julkisuuteen. Toivomme jäsenten käyttävän tilaisuutta hyväkseen, jotta saamme kokouksiimme runsaasti "väriloistoa".

Kerhoillat siirtyvät Taimi II:een

1960-luku oli hyvin vilkasta kerhotoiminnan aikaa. Uutena kokouspaikkana otettiin käyttöön Puutarhakadun varrella sijaitseva Taimi II, joka vielä nykyäänkin on kerhon pääasiallinen kokouspaikka. Vuoden 1961 tammikuussa pidetyssä johtokunnan kokouksessa tehtiin päätös, että varsinaiselle kokoukselle ehdotetaan siirtymistä kevätkaudeksi Taimi II:n huoneistoon pitämään kokoukset ja kerhoillat.

Kerhoillan selosteessa sitten todetaankin seuraavaa:

Tiistai-iltana Turun Kamerateat r.y.:n jäsenet olivat runsaslukuisesti koolla kerhoillan merkeissä. Seuran puheenjohtaja Pentti Sinisalo lausui osanottajat tervetulleeksi ja toivoi, että uusi kokouspaikka, Taimi II vastavalmistunut huoneisto, toisi miellyttävän ympäristön kevätkauden tilaisuuksille. Hän selosti myös johtokunnan esityksiä kevätkauden toiminnasta koskien muun muassa valokuvanäyttelyn ja esitelmätilaisuuden järjestämistä lähitulevaisuudessa. Syntyneessä keskustelussa tuotiin esille toivomus, että vuosittain olisi järjestettävä seuran omien kuvien vuosinäyttely niin, että myös yleisöllä olisi siihen tilaisuus tutustua.

Kilpailuja ja esitelmiä

1960-luvulla pääkerhon lisäksi toimi myös värikerho ja opintokerho. Kerhoilloissa kilpailtiin lukuisissa eri kilpasarjoissa, jotka oli ryhmitelty valokuvaajien taidon mukaan. Kilpailuja järjestettiin erikseen mustavalkokuville, värikuville ja dioille. Varsin usein kilpailuihin oli määrätty jokin aihe.

Kerhoiltoihin osallistui yleensä 20-40 henkilöä ja kilpailujen lisäksi kerhoilloissa oli esitelmiä, joita pitivät ulkopuoliset asiantuntijat tai kerhon omat jäsenet. Myös nauhoitettuja esityksiä kuunneltiin.

Kerhon jäsenet osallistuivat myös Suomen Kameraseurojen Liiton näyttelyihin ja järjestivät omia näyttelyitä.

Kerhoilloissa saatiin kuulla myös matkaselostuksia ulkomaille suuntautuneista matkoista. Esimerkiksi 27.2.1967 Pertti Paasio esitelmöi dia-kuvien matkastaan Aasiaan. Pöytäkirjaan mukaan esitys antoi havainnollisen kuvan Kaukoidän nykyisestä elämästä ja elintasosta.

Myös tarvikekauppiaat ja valokuvausliikkeiden edustajat esittelivät usein kerhoilloissa tuotteitaan.

Käytännön opetusta kerhoillassa

1960-luvulla kerhoillat olivat ohjelmaltaan monipuolisia ja käytännönläheisiä, kuten oheinen ote 2.10.1961 pidetystä kerhoillasta kertoo:

Herra Valli selosti filmien kehitystä, tarvittavia välineitä sekä kemikaaleja. Kerholaiset saivat itse kokeilla filmin asettamista kehityspurtiloon. Sen jälkeen menimme ”pimeään koppiin”, joka kyllä tällä kerralla oli valaistu, ja johtajat esittivät mestarinäytteenä, miten filmin kehitys tapahtui, ja ihme kyllä, kehitykset onnistuivat yli ymmärryksen. Näkyi selvästi johtajien naamataulusta, että he olivat ”aika tekijöitä”.

Lokakuun 1961 kerhoillasta on vuorostaan seuraava poiminta:

Askarteluna oli erilaisia valokuvan pohjustustapoja. Harjoiteltiin tukikartonkiin laittoa erikoisille pohjille sekä ikkunakehykseen. Kukin pohjusti yhden kuvan.

Vuodet 1963 ja 1966

Valokuvan Päivät

Oiva osoitus ulospäin suuntautuneesta toiminnasta olivat Valokuvan Päivät, joita alettiin järjestää vuodesta 1963 alkaen. Valokuvan Päivän keskeisin tapahtuma oli valokuvanäyttely.

Seuraava poiminta on tiedotuslehdestä 26.3.1966:

Seuramme perinteelliset Valokuvan Päivät pidettiin Taimi II:ssa maaliskuun 5.-6. pv:nä. Päivät olivat jälleen onnistuneet ja niinpä yleisö on osoittanut vuosi vuodelta näyttelyä kohtaan yhä kasvavaa mielenkiintoa.

Tällä kerralla oli varsinainen valokuvanäyttely jonkin verran viimevuotista pienempi. Seuran jäsenten mustavalkokuvia oli näyttelyssä 80 kappaletta, jonka lisäksi esittäytyivät Turun Kamerat r.y.:n ja Åbo Fotoklubb r.f.:n välisen kilpailun parhaat kuvat. Kuvien taso oli melko tasainen päättäen siitä, että yleisön "paras kuva" äänestyksessä sai Hannu Vuorenpään "Puu rannalla" 36 pistettä, toiseksi sijoittui Pertti Paasion "Mietiskelijä" 31 pisteellä ja kolmanneksi Mauri Kivikosken "Kirjosen livari" 27 pisteellä.

Näyttämölle oli rakennettu pieni katsomo, jossa esitettiin yleisölle noin 80 seuran jäsenten kuultokuvaa.

Kiinnostus näitä esityksiä kohtaan oli suuri, sillä parhaimpina aikoina oli annettava esityksiä puolen tunnin välein.

Mielenkiintoisena uutuutena oli laboratorioesitykset seuran pimiössä. Ahtaus pimiössä rajoitti kiinnostuneiden katselijoiden määrää.

Useat liikkeet olivat asettaneet omiin näyttely-osastoihinsa alan viimeisimpiä uutuuksia näytteille, joten niistä sai varsin hyvän käsityksen kehityksen suunnasta. Tarvikkeiden esittely oli laajinta ja monipuolisinta mitä Valokuvan päivillä on ollut.

Vuodet 1966 – 1969

Oma tiedotuslehti

Turun Kamerat ry alkoi julkaista omaa tiedotuslehteään vuonna 1966. Ensimmäinen ajankohtaan nähden varsin korkeatasoinen tiedote on päivätty 1.2.1966 ja viimeinen kerhon omista arkistoista löytyvä tiedote on päivätty 5.4.1969. Kahdeksansivuisia julkaisuja ilmestyi 4-5 kappaletta vuosittain.

Tiedotteessa oli yleensä jokin ajankohtainen pääkirjoitus, tiedot eri kerhojen kokouksista, niissä järjestettävistä valokuvauskilpailuista sekä muista kilpailuista ja näyttelyistä. Tiedotteista löytyivät myös toimihenkilöt yhteystietoineen sekä ohjeet jäseneksi liittymisestä. Kustannusten peittämiseksi tiedotteessa oli myös mainoksia.

4.-12.10.1969

Artfoto

Turun Kamerat ry ja Åbo Fotoklubb rf järjestivät Wäinö Aaltosen museossa 4.-12.10.1969 mittavan valokuvanäyttelyn, johon sisältyi myös tarvikenäyttely, diaesityksiä, esitelmiä, filmejä sekä kilpailu näyttelyssä kävijöille. Näyttely sai valtavasti huomiota sanomalehdissä sekä alan ammattilehdissä. Seuraavan kerran Artfoto järjestettiin lokakuussa 1972. Jatkossa Artfoto – näyttelyjä järjestettiin useita kertoja muutaman vuoden välein ja viimeisin tällainen Artfoto – näyttely on ollut vuonna 2002 Turun kulttuurikeskuksessa.

15.3.1971

Vierailu Ahti-studiolla

1970-luvun alkua kuvaa hyvin 15.3.1971 pidetty kokous Ahti-studiolla. Seuraavassa muutama poiminta suoraan pöytäkirjasta:

- § 1 *Kokous todettiin lailliseksi ja puh.joht. Hagell avasi kokouksen.*
- § 2 *Puh.joht. ojensi kunniakirjan sekä kiertävän pokaalin värien parhaasta taiteellisesta käytöstä Alpo Mannoselle (Kameraseurojen Liiton vuosinäyttelystä)*
- § 3 *Timo Turjas ojensi seuran puolesta hänelle tuliaisiksi sekä kiitokseksi öljylampun, jolle varmasti löytyi käyttöä studiossa, kun sähkö katkeaa, kuten Esko itse mainitsi kiitospuheessaan.*
- § 4 *Pauli Kokko luonnehti muutamalla sanalla vuosikokouksesta (istui muuten koko ajan), sen pääaiheista sekä vietetystä illasta (päättä särkee, kun ajatteleekin).*
- § 5 *Esko Ahti piti lyhyen esitelmän studiostaan, sen synnystä ja nykyhetkestä ja mainitsi, että siellä on jopa kuvattu norsuakin, joten se kuvaa studion suuruutta erittäin hyvin.*
- § 6 *Päätettiin siirtää kk-kilpailu seuraavaan kokoukseen.*
- § 7 *Ja sitten alkoi kuvaus melko hyvien mallien kera ja aina välissä juotiin kahvia sekä stereot pauhasivat.*
- § 8 *Pidettiin arpajaiset matkan menojen peittämiseksi ja tuotto olikin runsas, muistaakseni noin 50 markkaa. Herra Ahti lahjoitti arpajaisten palkinnoksi konjakkipullon tai vaihtoehtoisesti sai ottaa Agfan paperia. Heinz Mach sen lopulta voitti, arvaa kumman otti? (Vihje: konjakin).*
- § 9 *Kello 10 aikoihin alkoi koti-ikävä painaa monen mieltä ja päätettiin, että päätetään kokous. (Minun mielestäni kokouksen loppumisen syy oli telkkarista tuleva Tom Jones –show eikä mikään koti-ikävä!).*
- Kokouksen puolesta
siht. Timo Snällström*

Vuosi 1974

Albumi

Vuonna 1974 Turun Kamerat ry:n tiedotuslehti sai nimekseen Albumi. Tätä lehteä jaettiin erilaisten näyttelyjen ja tapahtumien yhteydessä. Albumi on ilmestynyt ajoittain näihin päiviin saakka.

Kamera kuvaa Portsaa

Turun Kamerate ry on vaikuttanut omalla tahollaan ratkaisevasti Portsan alueen säilymiseen. Vilkas asuntorakentamisen ”gryndaus” alkoi uhata Portsan puutaloaluetta 1970-luvulla. Alueen tuhoamisen pelossa Turun Kamerate ry aloitti Portsan elämän tallentamisen filmille. Tämä mittava projekti varmasti osaltaan vaikutti merkittävästi Portsan säilymiseen nykyisessä muodossaan.

Tarkoituksena oli tallentaa Portsan elämää monen kuvaajan voimalla. Samalla tehtiin rakennustaiteellista taltiointia ja kuvitettiin historiaa niin kauan kuin se vielä oli mahdollista. Kuvasadosta koottiin näyttely ja harkittiin kirjan julkaisemista.

Turun Kamerate ry järjesti yhdessä Portsan ry:n kanssa tiedotustilaisuuden niin kuvaajille kuin portsalaisillekin Taimi II:ssa. Tilaisuudessa Hämeen tuore läänintaitelija Juhani Riekkola kertoi omista vastaavista kuvausprojekteistaan, filosofian lisensiaatti Jukka Eenilä selosti Portsan historiaa ja arkkitehti Osmo Kivivuori kertoi niistä suunnitelmista, joita tämän kaupunginosan tulevaisuudelle oli tehty.

Vielä saman vuoden elokuussa Turun kaupunginhallitus asetti toimikunnan selvittämään Port Arthurin kaupunginosan puutalojen säilyttämistä ja kunnostamista.

Portsan vanhoja kaupunkinäköymiä ihmisineen askareissaan sekä vapaa-aikana kotonaan oli nähtävänä yhtenä osana Wäinö Aaltosen museossa Turussa järjestetyssä Art Foto -75 näyttelyssä 30.10.-9.11.1975. Näyttelyn teemana oli: Ihminen ja hänen ympäristönsä.

Kannattaa liittyä Kameraseuraan

Turun Kamerate ry:n julkaisema Albumi-niminen tiedotuslehti oli tarkoitettu suunnattavaksi myös seuraan kuulumattomille. Tiedotuslehden yksi tärkeä tehtävä oli houkutella Kamerakerhoon uusia jäseniä. Vuoden 1974 Albumissa julkaistiin kaikin puolin epäonnistunut valokuva nuoresta tytöstä ja kuvan vieressä oli seuraava teksti:

Voisiko tuo oheinen kuva olla sinun ottamasi? Ei, en tarkoita nyt aihetta, vaan lähinnä käsittelytapaa, t.s. taiteellisen ambition konkreettista ilmentymää. Eli suomeksi sanottuna sopivatko seuraavat tuntomerkit sinun kuviisi:

- 1. Etäisyyden tarkennus on väärin suoritettu.*
- 2. Kuva on tärähtänyt (kameraa pitävä käsi vavissut luomiskiihkon aiheuttaman mielenliikutuksen takia).*
- 3. Pää tai jokin muu yhtä epäolennainen ruumiinosa on mukana vain osaksi, jos ollenkaan.*
- 4. Juhannuksena kokon edessä otetussa sukukuvassa on näkyvissä vain savua.*
- 5. Uimarantakuvassa näkyy vain puiden latvoja, vai mitä mahtavatkaan olla.*
- 6. Lähetät kehitettäväksi 36 kuvan väriefilmirullan ja teetät paperikuvat onnistuneista otoksista. Saat kaksi kuvaa.*

Jos vastauksesi kaikkiin yllä oleviin ja vielä pariinkymmeneen muuhun samankaltaiseen kysymykseen on myöntävä, tervetuloa! Olet mitä sopivin Kameraseuralainen.

Tämä ei nyt tarkoita sitä, että kaikki Kameraseuralaiset olisivat kuvattun kaltaisia kuvaajia. Se tarkoittaa sitä, että sinulla on varsin kiitettävät mahdollisuudet saada kuvastasi tyydytystä jopa enemmän kuin

tällä hetkellä oletettavasti saat. Kameraseuran alkeis- ja jatkokursseilla sekä kuukausikokouksissa saat vähällä vaivalla uuden otteen kuvaukseesi.

7.3.1974

Luontokuvia konserttitalolla

Turun Kamerate ry:n jäsenten innostavan aktiivisuuden helmiä on luontokuvaillan järjestäminen konserttitalolla. Kerhon toimesta ensimmäinen tällainen järjestettiin 7.3. konserttitalolla ja vetonaulana tilaisuudessa oli luonnonkuvaaja Hannu Hautala, joka kertoi kuvaesitysten myötä luonnonkuvauksesta. Esillä oli myös luonnonkuvaukseen soveltuvaa laitteistoa.

Luontokuva-tapahtuma sai paljon huomiota myös paikallisissa lehdissä. Seuraava ote on Turun Sanomien Erä-palstalta 6.3.1974:

Innokkailla erämiehillä on riistan rauhoitusaikanakin mahdollisuus monenlaisen riistan metsästämiseen, jos vain on taitoa, kärsivällisyyttä, luonnontietoa ja omistaa – kameran. Kameralla metsästys saattaa olla jopa antoisampaa kuin oikea metsästys, sillä sen piiriin kuuluvat sellaisetkin eläinlajit, jotka aina ovat rauhoitettuja.

Suomen parhaana luonnonkuvaajana tällä hetkellä pidetty Hannu Hautala kertoo luonnonkuvauksesta ja näyttää kuviaan huomenna torstaina kello 17.00 Turun konserttitalossa alkavassa tilaisuudessa. Mainittakoon, että Hautalan kuva parittelevista kotkista voitti parhaan lehtikuvan kilpailun v. 1973. Tilaisuuden järjestää Turun Kamerate ry.

Vuosi 1977

Suomen Kameraseurojen Liiton teemanäyttely ”Lapsi”

Teemanäyttelyn järjestäminen Turussa oli suuri ponnistus, mistä suora lainaus Turun Kamerate ry:n toimintakertomuksesta vuodelta 1977 kertoo:

Vuoden suuryritys oli Suomen Kameraseurojen Liiton teemanäyttelyn järjestäminen, teemana oli tällä kertaa ”Lapsi”. Näyttely vaati työtä ja rahaa paljon odotettua enemmän, mutta kunnialla selvittiin. Näyttely oli esillä 10.–16.11. Wäinö Aaltosen museossa ja yleisön suosio oli myös odottamaton, näyttelyyn tutustui lähes 5 000 kävijää. Ikävä kyllä näyttely tyhjensi seuran kassan melkein kokonaan. Näyttelyn yhteydessä oli myös arvosteluseminaari Wäinö Aaltosen museon luentosalissa, kuulijoita oli noin 150. Seuran omat kuvaajat olivat erittäin hyvin esillä teemanäyttelyssä ja ulospäin suuntautuvaan toimintaan liittyy vielä Kai Yrjänäisen tekemä seuraesittely Kameralehteen.

Vuosi 1979

Jäsenmäärä huipussaan

Turun Kamerate ry julkaisi tiedotuslehtensä Albumin 15.10.1979 seuran 50-vuotisen toiminnan juhlanumerona. Seppo Saarron kirjoittamassa artikkelissa käsitellään lyhyesti kerhon menneisyyttä ja lopuksi on lyhyt katsaus nykyhetkeen eli vuoteen 1979:

Nyt jo lähes kahden vuosikymmenen ajan Turun Kamerate ry on kokoontunut raittiusyhdistys Taimi II tiloissa, jossa seuralla on myös oma laboratorionsa. Kokouksien ohjelma on perinteisen kolmijakoinen: esitelmät, kilpailut ja vapaamuotoinen keskustelu. Perinteelliseksi on muodostunut myös jokakeväinen

veneretki Turun saaristoon, se on tehty jo 11 kertaa.

Turun Kamerat ry:llä on edelleenkin yhteistoimintaa Åbo Fotoklubb rf:n kanssa. Seurojen välinen "maaottelu" on ollut ohjelmassa jo vuosia. Yhteistyönä järjestetään myös joka kolmas vuosi Artfoto – valokuvausnäyttely.

Seuran jäsenet lienevät seuraansa ja seuran jäseniinsä melko tyytyväisiä, koska jäseniä on jo yli 200.

Vuosi 1979

Aina ei aurinko paista

Vuoden 1979 lokakuun Albumissa Anni Polva kirjoittaa hauskaasti liittymisestään Turun Kameroihin ja eräästä saaristoon liittyvästä kuvausretkestä, josta seuraava poiminta:

Sää oli kansimatkaajille tuskaa täynnä, sillä aamulla saapui sade tervehtimään heitä. Pojat olivat turvanneet varmuuden vuoksi särpimen saannin iltanuotiolle paikallisten kalastajien avustuksella, koska eivät luottaneet enää omaan kalaonneensa. Muutamalle kaverille kiihahti kuitenkin kina nuotiokalan oikeasta paistamistavasta, ja kun he kumpikin panivat parastaan, oli lopputulos jälleen se, ettei kaloista saatu muuta kuin ruotoja kurkkuun.

Makkarat sen sijaan paistuivat erinomaisesti, ja nuotio oli upea, sillä jokainen kantoi kortensa kekoon tuomalla keloontuneita kapuloita tulen ruoaksi.

Aamuvarhaisella nosti ulapalle lähtö hien laivamiesten hiusrajaan. Oli juuri se kevätpäivä, jolloin radion ja sanomalehtien mukaan pelastuspartiot keräsivät kymmenittäin hätään joutuneita pienveneitä turvaan.

Paattimme työntyi suoraan päin myrskyä, ja lakkapäät kapusivat ärjyen yli kannen. Ruuman pohjalla liukuivat tavarat suloisessa sekamelskassa nurkasta nurkkaan, ja jokainen piteli kiinni mistä kykeni.

Yritin horjua portaiden juurelle ja siitä ylös kannelle, jossa pojat napsivat kuvia suolavettä pelkäämättä, mutta yritys jäi yritykseksi. Jalkani menivät solmuun ja vatsa kiertyi ylösalaisin.

Lopulta paatin potkurit kyllästyivät tappelemaan ylivoimaa vastaan ja tekivät lakon. Ne nousivat vedestä kieltäytyen painumasta sinne enää takaisin, ja urhean joukkomme ei auttanut muu kuin palata noloina takaisin Kökariin.

2.11.1989

60-vuotisnäyttely

Tiedotuslehti Albumia ei julkaistu 10 vuoteen, mutta 60-vuotisen toiminnan kunniaksi tiedotuslehti saatiin jälleen aikaan. Turun Kamerat vietti vuonna 1989 syksyllä 60-vuotisjuhlaa jälleen hieman etuajassa ja järjesti juhlan kunniaksi upean valokuvanäyttelyn, jonka näyttelyluettelo julkaistiin Albumin sivuilla.

Vuosi 1992

Kodak Fotomaraton Turussa

Vuodesta 1989 alkaen on järjestetty valtakunnallinen tapahtuma Kodak Fotomaratoni. Ensimmäiset 24 tuntia kestävätkin kuvauskilpailut järjestettiin vuonna 1989 ja 1990 Helsingissä. Vuonna 1992 tämä paljon mielenkiintoa herättänyt kisa järjestettiin Turussa toukokuun 22.-23. päivinä. Pääorganisaattorina oli Rajala Camera ja tukijoina Kameralihti, Auran Aallot, Nikon, Turun Kamerat ry ja Kodak.

Maratonille ilmoittauduttiin maksamalla osanottomaksu, johon sisältyi tärkein kilpailuväline eli 24 kuvan Kodak Gold 400 –filmi. Kilpailijoiden tuli ottaa vuorokauden aikana 24 valokuvaa aiheista, joita annettiin 4 tunnin väliajoin. Fotomaratoniin voittaja oli se, joka oli onnistunut ottamaan parhaan 24 kuvan sarjan. Lisäksi palkittiin runsaasti aihekohtaisia voittajia.

Turku sai järjestettäväkseen toisen kerran Fotomaratoniin jo seuraavana vuonna 1993. Paikallislihti Aamuset kuvaa tapahtumaa artikkelissaan seuraavasti:

Viime vuonna saatujen hyvien kokemusten perusteella Turun Kamerat on toisen kerran peräkkäin saanut järjestettäväkseen Fotomaratoni-valokuvauskilpailun. 24 tunnin mittainen kilpailu käydään 28.-29.5.1993 ja jos kisaan ilmoittautuu yksin tai joukkueella 30.4. mennessä, onnistuu se vielä 200 markalla. Ilmoittautua voi Camera Rajalan liikkeisiin. Ensi kuun puolella osallistumismaksu nousee 300 markkaan.

Aamuset on jälleen mukana kilpailun järjestelyissä. Tarkoituksenahan on kuvata vuorokauden aikana annetut 24 eri aihetta ruutu per aihe tyyliin. Eikä tässä kilvassa todellakaan tarvitse olla mikään valokuvauksen ammattilainen tai huippuvälineiden omistaja. Kunhan vaan osaa ideoida kulloinkin annetut aiheet ja omistaa kinofilmikameran ja on riittävän tarmokas suoriutumaan yön yli valvomisesta, homma onnistuu joko yksin tai porukassa, jolloin työryhmältä vaaditaan toistensa tukemista.

Tähän Fotomaratoniin osallistui noin 350 kuvaajaa ja kuvia syntyi kaikkiaan yli 7 500 kappaletta.

Vuosi 1998

Kehitystä ja kemiaa

1990-luvun lopulla ei osattu vielä aavistaa tulevan digikauden voimakasta vaikutusta. Niinpä pimiötekniikan hallitsemiseen panostettiin vahvasti. Vuoden 1998 Albumissa kerhon pitkäaikainen jäsen ja puheenjohtajankin toiminut Matti Järvenpää opettaa artikkelissaan ”Valokuvien tekeminen on hauskaa” yksityiskohtaisesti filmin kehitystä. Tästä artikkelista on seuraava lainaus:

Hankalin puoli filmin kehityksessä on ehkä saada filmi kehityspurkkiin, koska sen on tapahduttava täysin pimeässä. Pienen harjoittelun jälkeen se onnistuu kaikilta ja ehkä olisi parasta uhrata yksi tavallinen filmi, ”värifilmikin tietenkin käy ja voi olla halvempi kuin mustavalkofilmi” ja harjoitella ensin valossa ja sitten vaikka silmät kiinni filmipurkkiin laittamista tietenkin ilman kehitteen käyttämistä. Kun uskot, että filmin siirto purkkiin onnistuu niin, että se ei saa valoa ja on filmispiraalilla oikein, onkin loppu pelkkää ”kemialla”, jonka hienouksiin ei tässä yhteydessä ole tarpeen puuttua. On tärkeää, että noudatat kehitteiden mukana tulevia ohjeita käyttämäsi filmimateriaalin mukaisesti, ja ohjeissa annettua lämpötilaa suhteessa kehitysaikaan.

Sitten artikkeliin liittyy vielä yksityiskohtainen kuvallinen selostus vaiheittain tapahtuvasta filmin kehityksestä.

Vuosi 1999

70 vuotta mittarissa

Turun Kamerat ry viettää 70-vuotista taivaltaan jälleen hieman etuajassa 1.10.1999 Fenix Centerin

taidetilassa. Luonnollisesti ohjelmaan kuuluu jälleen juhlanäyttely sekä juhlaillallinen. Juhlan kunniaksi julkaistaan myös Albumi, jossa kerhon puheenjohtaja Kai Yrjänäinen ”Puheenjohtajan puheenvuoro” – nimisessä artikkelissaan loppuosassa antaa oivan kuvan tapahtuneesta kehityksestä:

Tekninen kehitys on mennyt kovasti eteenpäin valokuvausalalla viimeisen 10 vuoden aikana. On tullut digitaalikamerat ja internet. Turun Kameroillakin on oma kotisivu netissä. Digitaalitekniikalla tehtyjä kuvaprinttejä ei ole kokouksissamme vielä juurikaan näkynyt. Taitaapa moni odottaa digikameroiden hintojen laskua, joka varmasti kohta tapahtuukin. Digitaalikuvien esittäminen kerhoilloissa sähköisessä muodossa toisi kyllä omat hankaluutensa. Jospa siirrämmekin kokoukset nettiverkkoon, jossa lähetämme kuvia toisillemme katsottaviksi ja arvosteltaviksi. Olisiko se verkkokameraseura? Paljon mahdollista, mutta kyllä nokikkain istuminen kahvikupin ääressä kameraseuran kokouksen kahvitauolla on jotain, mitä mikään ei voita. Olen sitä mieltä, etteivät nuo digikuvat voita vielä kunnon mv-kuvaa tai kankaalle heijastettua diakuva. Voisikohan Turun Kameroiden historiikkia alkaa kerätä CD-levylle? Entä missä ovat valokuvauksen ohje- ja opetus-CD-levyt?

Valokuvaus on kiehtovan monipuolista sisältäen taidetta, tekniikka ja kameraseuratoimintaa. Parhaiten se tapahtuu juuri Turun Kameroissa.

Vuosi 2002

ARTFOTO '02

Usean kameraseuran yhteisvoimin järjestettiin ARTFOTO '02 – tapahtuma teemalla Turkulainen valokuvaus 160 vuotta. Keskeisenä osana tapahtumaa oli luonnollisesti korkeatasoinen valokuvanäyttely. Tapahtuman suojelijoina olivat Pertti Paasio ja Hilikka Helminen. ARTFOTO '02 – julkaisussa esitellään lyhyesti tapahtumassa mukana olleet kamerakerhot: Turun Kamerat ry, Turun Rautatiekuvaajat ry, Raision Kamerat ry, Turun Seudun Luonnonkuvaajat ry ja Kaarinan Kuvaajat ry.

Näyttelyn suojelijana toiminut Pertti Paasio kirjoittaa artikkelissaan ”Vaikuttava valokuva” seuraavasti:

Kuudentoista vuosikymmenen ajan on valokuva ollut osa elämää Suomen Turussa. Tekninen kehitys alkuaikojen levylaatikoista nykyaikaisiin digitaalikameroihin on ollut huima. Nykyaikaisimmatkaan kamerat eivät kuitenkaan liiku itsestään kuvia ottamassa. Tarvitaan aina ihminen ottamaan kuva ja ihminen kuvaa katsomaan, eikä ihminen ole muuttunut samassa mitassa kuin tekniikka. Valokuva heijastaa aina ihmisen käsitystä ympäristöstään oli kyseessä sitten hallittu esteettinen kokonaisuus tai ristiriitojen repimä väläys inhimillisestä hädästä, viipale villistä luonnosta tai urbaanista elämänpiiristä. Valokuva on subjektiivinen puheenvuoro, ja valokuvanäyttely kuvaajan ja katsojan vuoropuhelua elävässä ja moniarvoisessa yhteiskunnassa.

Vuosi 2003

Tall Ships' Race kuvauksen innoittajana

Tall Ships' Race järjestettiin Turussa ensimmäisen kerran vuonna 1996 ja toisen kerran kisa saatiin Turkuun vuonna 2003. Tapahtuma innoitti Turun Kamerat järjestämään yhteistyössä Forum Mariniumin kanssa valokuvauiskilpailun, joka oli suunnattu valokuvaukerhoille. Matti J. Niemi kirjoittaa Albumissa 1/2003 tapahtumasta seuraavasti:

Suuri purjelaivatapahtuma tarjoaa paljon ohjelmaa sekä laivojen miehistöille että yleisölle. Meille valokuvauksen harrastajille tapahtuma merkitsee runsasta filminkulutusta. Turun Kameroitten tavoitteena on yhteistyössä Forum Mariniumin kanssa järjestää tapahtumaan liittyvä valokuvauiskilpailu Turun alueen valokuvaukerhoille. Kilpailu järjestetään aktiiviharrastajille suunnattuna, jolloin toivotaan mahdollisimman tasokasta kuva-aineistoa, joista mahdollisesti Forum Mariniumin tiloihin voidaan myöhemmin syksyllä järjestää valokuvanäyttely. Valokuvauiskilpailun säännöt hiotaan kevään kuluessa

Turun Kamerat ry:n hallituksessa ja Forum Marinumin kanssa tehdään yhteistyötä näyttelyn pystyttämiseksi.

Valokuvauskilpailu toteutui ja kuva-aineistosta saatiin tasokas näyttely Forum Marinumin tiloihin.

Vuosi 2004

Digiaika tulee

Kerhon puheenjohtajana vuonna 2004 Kai Yrjänäinen kirjoittaa ajatuksiaan 75. kerhon juhlavuodesta. Digikuvauksen voimakasta tulemistä kuvaa hyvin seuraava ote hänen artikkelistaan:

Digikuvauksen myötä valokuvaus on muuttanut luonnettaan. Monet Kameroiden jäsenetkin ovat vaihtaneet perinteiset filmikameransa digitaalisiksi. Yllättävää kyllä jäsenilloissa on ollut enemmän ripustettavia kuvia kuin takavuosina, dioja on aina yhtä paljon. Digikuvista on helppo tehdä printtejä, mutta ei niitä ole vieläkään montaa näkynyt. Kuvankäsittelystä puhutaan ja kuvankäsittely-ohjelmista, mutta kyllä taitaa olla niin, että harvat viitsivät kuviaan kovin paljon korjailla. Kaupoissa on jo automaatteja, joissa on helppo tulostaa digikuvia vaikkapa kymppi-kokoon.

Turun Kamerat on pitänyt jo digikuvakurssin ja lisää on tulossa. Perinteistä mustavalkokuvakurssien pitoa jatketaan ja ne ovat hyvin suosittuja.

Diaprojektori kaipaisi jo seurakseen tai vaikkapa tilalleen videotykkiä ja kannettavaa läppäriä, joilla hoituisi digikuvakilpailut. Ikävä kyllä yhdistyksellä ei ole varoja hankkia laitteita.

"Siirretäänkö digikuvakilpailu nettiin "voitaisiin kokeilla yhdistyksen kotisivulla!"

Digikuvauksessa pätee samat säännöt kuin perinteisessä filmikuvauksessa, hyvä kuvaidea ja sommittelu, ei sen enempää, mutta digikameralla voi ottaa surutta paljon kuvia sekä poistaa huonot kuvat ja valita paras kuva tulostukseen tai lisäkäsittelyyn.

Internet on täynnä valokuvatietoa, kuvagallerioita ja kotisivuja. Kameraseurojen Liitto (SKsL) on tarjonnut myös jäsenseuroilleen kotisivutilaa. Meillä Kameroilla on hyvät ja näyttävät kotisivut, joita päivitetään jatkuvasti. Olemme kohta siinä tilanteessa myös Turun Kameroissa, että emme lähetä kuin muutaman paperisen jäsenkirjeen vuodessa, muut hoituvat sitten sähköpostilla. Kuitenkin jäsenmäärämme on vielä niin suuri ja kaikilla ei ole nettiosoitetta, joten emme ole voineet mennä pelkkään sähköiseen jäsenkirjeeseen.

Vuosi 2004

Retket osana toimintaa

Turun Kameroiden toimintaan on alusta alkaen kuulunut merkittävänä osana järjestetyt retket. Kohteet ovat olleet mielenkiintoisia ja valokuvausharrastusta innoittavia, kuten seuraava ote vuoden 2004 toimintakertomuksesta osoittaa:

Järjestettiin retki Helsinkiin 17.4. Kuva 2004 – tapahtumaan. Retki tehtiin yhteiskuljetuksella bussin kanssa ja retken järjestelyistä vastasi Matti Järvenpää.

Mepalassa oli jälleen kevätkauden päättäjäiset 18.5.2004. Ilma oli hieno, sauna oli mainio ja makkara nuotiolla maistui hyvältä.

Jurmon retki (mukana 5 jäsentä) saaristoon tehtiin 11.-13.6., matkan johtajana toimi Raimo Raassina.

Leica-killan (mukana 14 jäsentä) retki tehtiin heinäkuun viimeisenä viikonloppuna 2004, ilmoittautumisista huolehti Olavi Vartiainen.

75-vuotisjuhlal pidettiin retken muodossa 1.-3.10. Kustavin vanhalla luotsiasemalla. Esiintyjinä oli Eero Venhola EFIAP Kameraseura ry:stä. Muuna ohjelmalla oli saunomista, grillausta, syömistä ja rentoa yhdessäoloa sekä tietenkin kuvausta kauniissa maisemassa. Juhlien järjestelyistä vastasi Pertti Leino.

Vuodet 2004-2006

Nuorisotoimintaa

Vuoden 2006 toimintakertomuksesta ilmenee, että vuonna 2004 startannut nuorisotoiminta on ollut vireää. Vuonna 2006, joka oli nuorisotoiminnan 3. vuosi, nuoriso retkeili 2.-5.2. Riikassa ja 12.-21.7. Varsovassa ja Krakovassa Puolassa. Lisäksi tehtiin kuvausretki Paraisten Sattmarkiin 16.4. ja retki saaristoon Bengtskäriin 17.-18.6.2006.

Näihin tapahtumiin osallistui myös muiden Kameraseurojen nuorisoa, sillä yhteistoimintaa pyrittiin näin lisäämään eri seurojen välillä.

12.11.2009

Turun Kamerat tänään

Nykypäivän tunnelmia kuvannee hyvin seuraava poiminta Matti J. Niemen juhlapuheesta illallisella Turun Kamerat ry:n täyttäessä 80 vuotta:

Olemme tänään avanneet kulttuurikeskuksessa upean näyttelyn, jossa on kuvia kerhomme eri vuosikymmeniltä. Näyttely on keino tuoda harrastustamme taiteena esiin.

Viimeisen 10 vuoden aikana valokuvaus on muuttunut merkittävästi. On alkanut digitaalinen kausi, mikä on mullistanut kameralaitteiston ja kuvien valmistamisen. Eipä taida kotoisesta Suomestamme löytyä suurtakaan joukkoa kansalaisia, joilla ei olisi jonkinlaista kameraa. Ja niitähän löytyy -kännykkäkamerasta laadukkaisiin huippukameroihin.

Vaikka tavallisten kansalaisten ottamat valokuvat ovat teknisesti parempia kuin filmikautena, niin kuvaamisen taito ei kuitenkaan ole parantunut. Aktiiviharrastaja huomaa, että pienellä koulutuksella kuvista kuitenkin saataisiin entistä parempia. Kuvakulman muutos voisi parantaa kuvan ilmaisua ja sommittelua, rajaus tiivistäisi aihetta ja kuvankäsittelyssä saataisiin värit paikalleen.

Tällaisessa opastavassa koulutuksessa riittää kerhollemme haasteita tulevaisuuteen.

Myös näyttelyt ovat vahva vaikutuskeino valokuvauksen edistämisessä. Olisiko aihetta aktivoida kerhossamme näyttelytoimikunta, joka kokoaisi kerhomme jäsenten menestyneistä valokuvista pysyvän näyttelymateriaalin ja varaisi näyttelypaikat pitkälle tulevaisuuteen.

Ilahduttavaa on todeta, että kerhoilloissa on nykyään paljon kuvia nähtävillä kuukausikilpailuissa. Samoin monet kerhomme jäsenet lähettävät aktiivisesti kuvia FIAP:in alaisiin kansainvälisiin näyttelyihin.

Entä nuoriso? Miten saisimme nuorison mukaan kerhotoimintaan? Pelottaako nykyinen jäsenistömme ikärakenne nuoret pois, vai olisiko aika pohtia nuorisokerhon pitämistä pääkerhon rinnalla? Vai onko toiminta nuorten osalta siirtynyt nettiin?

Olemmeko tiedottaneet toiminnastamme huonosti, kun uusia jäseniä ei kerhoiltoihimme juuri ilmesty.

Olisiko meidän järjestettävä jäsenhankintakampanja? Jokainen meistä tuntee jonkun valokuvausta harrastavan. Voisit tuoda hänet kerhoiltaamme ja ennen pitkää hän liittyy jäseneksemme.

Jäsenistömme uusiutuminen ja kasvaminen on elinehto kerhollemme. Haluan vakaasti uskoa, että kerhomme viettää runsasjäsenenä 100-vuotisjuhlaa parinkymmenen vuoden kuluttua.

Nyt kuitenkin mittarissa on 80 vuotta turkulaista harrastekuvausta kerhossamme. Toivottakaamme sille kuitenkin pitkää ikää myös jatkossa.